

๕ ลักษณะของเจ้าชายรัตน์

สารบัญ

	หน้า
๑. ช สถิตในดวงใจ ไทยนิรันดร์	๓
๒. ๕ จันวามหาราช	๗
๓. เพียงพอ และ พอเพียง	๑๕
๔. เปิดธรรม...นำสุข	๒๓
๕. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความดี และความเสียสละ...	๒๙
๖. แพทย์และพยาบาลที่ตั้งมั่นในศีล ในคุณธรรม ในคุณธรรม	๓๖
๗. บุญคือความดี	๔๖
๘. สิ่งที่ดีที่สุดในโลก	๕๔
๙. อาโนสังส์ของการสร้างโรงพยาบาล	๖๐
๑๐. ให้โอวาทพนักงานจากศាលยุติธรรม...	๖๕
๑๑. ให้โอวาท ผอ. และคุณครู	๗๕
๑๒. คุณครูและผู้อำนวยการที่แท้จริง	๘๑

ช สถิตในดวงใจ ไทยนิรันดร์

วันนี้เป็นวันบำเพ็ญกุศลพิเศษ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านเกิดมาเพื่อเป็นผู้ที่เสียสละ เกิดมาเพื่อเป็นผู้ที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นผู้อุดผู้ท่าน เป็นคนขยัน หนักแน่น เป็นคนซื่อสัตย์และกตัญญูต่อท่าน ชีวิตของท่านเป็นชีวิตที่ประเสริฐที่ได้ เกิดมาเป็นมนุษย์ เพื่อสร้างคุณธรรมความดีโดยเฉพาะ มีความเมตตา กรุณา กับทุก ๆ คน ทุกผู้เฝ่าพันธุ์ ทุก ๆ ศาสนาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ พสกนิกรชาวไทยถึงมีความเคารพรักษาและศรัทธา

ครจะรักษาศีล ๕ รักษาศีล ๘ รักษาศีล ๑๐ รักษาศีล ๒๒๗ หรือ เว้นจากการไม่ทำบาปทั้งปวงเพื่อน้อมเกล้าถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นสิ่งที่ดี

พสกนิกรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ คงมีความโศกเศร้าทั้ง ในประเทศไทย และต่างประเทศ

ให้ทุกคนมีสติรู้ตัวทั่วพร้อม นั่งให้สบาย หายใจเข้าพักผ่อนใจให้สบาย หายใจออกพักผ่อนใจให้สบาย

เรามาระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เรายังต้องมาทำ ความดีเหมือนกับท่าน

มนุษย์เรา呢 ห็นแก่ตัว เห็นแก่ญาติพี่น้องวงศ์ตระกูล ห็นแก่พระค์แก่พวก ในหลวง ท่านไม่ใช้อย่างนั้น พระพุทธเจ้าท่านไม่ใช้อย่างนั้น ท่านเอกสารรرمเป็นใหญ่ เอกภูมายบ้านเมืองเป็นใหญ่ เอกความเสียสละรับผิดชอบเป็นใหญ่

พระพุทธเจ้าก่อนที่จะเสด็จดับขันธปรินิพพานท่านได้ตรัสอว่า เป็นครั้งสุดท้ายไว้ว่า “สังฆารหั้งหลายมีความเลื่อมลึ้นไปเป็นธรรมชาติ ท่านหั้งหลายจะยังความไม่ประมาท ให้ถึงพร้อมเกิด”

มนุษย์เราเพลิดเพลินในสอร่อยของโลก

นักศึกษาที่มาปฏิบัติธรรมนี้ตีมาก จะได้เตรียมตัวปฏิบัติธรรมะ ตั้งแต่วัยที่ยังแข็งแรง วัยหนุ่มวัยสาว เพราะสิ่งหั้งหลายทั้งปวงนั้นมันเกิดจากเหตุ ถ้าเราทำเหตุดีผลมันก็ดี สิ่งที่เกินเหตุนั้นเป็นไม่มี

อย่างทุก ๆ คนนี้ขวนขวยทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ ตอบแทน ผลลัพธ์ก็คือความเครียด ปัญญาไม่เกิด

เราทำอะไรทุกอย่างเพื่อเสียสละไม่หวังผลตอบแทน เราก็จะได้เป ตามสิ่งที่สมเหตุผล และเหนื่อนนั้นคือความสุข ความไม่เครียด

พระพุทธเจ้าจึงให้เรามีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ว่าเราคิดอะไร เราจะพูดอะไร ว่าเราจะทำอะไร ว่าสิ่งไหนมันดีเราต้องรีบทำ รีบเสียสละ สิ่งไหนไม่ดีเราจะได้หยุด สิ่งที่เราพูด เราทำนั่นมันเป็นกรรมที่เกิดกับเรา โดยที่เราทุกคนปฏิเสธไม่ได้

นักศึกษาทุกคนต้องวางแผนจิตใจของตัวเอง วางแผนเรื่องคำพูด เรื่องการงาน การใช้เงินใช้สตางค์ของตัวเอง เพราะความประพฤติของเรา ที่จะนำความสุขความดับทุกข์ มาสู่ญาติพี่น้องวงศ์ตระกูล ด้วยเหตุนี้ ทุกคนต้องรับผิดชอบด้วยตัวเอง เพราะทุกอย่างเป็นของจริง ไม่ใช่ละคร

คนเราถ้าเราเสียสละ รับผิดชอบ กตัญญูกตเวที ปัญญาจะดีมารื่อย เมื่อตน้ำบ่อทรายที่เกิดมาเรื่อย ไม่เมื่อตน้ำบ่อหิน น้ำขังหมดคือหมด

ถ้าเราทำอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ปัญญาของเราจะเกิดขึ้นมาเรื่อย เมื่อตน้ำบ่อทราย

โลกที่เจริญมีปัญหา สังคมที่พัฒนามีปัญหา มีการฆ่าตัวตาย ล่าเศรษฐกิจ ล่าอาณานิคม ล่าศาสนา เพราะมนุษย์เราแสวงหาการ ทำงานใจตัวเอง ความชอบใจของตนเอง พัฒนาวัตถุเพื่อเอวัตถุมานุจุนเลื่อ pronpero มันก็เกิดความเครียด

มนุษย์ของเราจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติธรรม เป็นผู้ที่ต้อง เสียสละ เป็นผู้ที่ไม่เอา ไม่มี ไม่เป็น เราจะเข้าถึงความสุขความดับทุกข์ได้ ทั้งกายทั้งใจ

ทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องเสียสละรับผิดชอบพัฒนาความอดทน เพื่อธรรมะ จะได้นำเราเข้าสู่ความสงบ สันติภาพ โลกนี้เข้าสู่ความสงบ สันติภาพ มันเป็นการตัด割ตัดชาติ ตัดการเวียนว่ายตายเกิด คือการเข้าถึง สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ

มันจะได้เครียดน้อยลง จะได้มีเข้าถึงทางต้น คิดไปว่าจะไปทำมาหากินอะไร จะเป็นข้าราชการ พ่อค้า ทุกคนก็พากันเครียด

คนเราต้องปฏิบัติตนเอง แก่ไขตนเอง ปัญญาเข้าถึงจะเกิดถ้ามัวเพลิน ติดสุขติดสบายคงไม่ได้แน่

คนเราจะรักษาศีล ๕ ก็ใจอ่อน จะรักษาศีล ๙ ก็ใจอ่อน จะเป็นคนยังก์ใจอ่อน จะเป็นคนเสียสละก็กลัวคนทำหนี้ต้องใจหนักแน่นเข้มแข็ง ปัญญาจึงจะเกิด

คนเรา... ความหลงมั่นเยอะ ความโกรธมั่นเยอะ ความโลภมั่นเยอะ คนเราเอกสารคุณเป็นที่ตั้ง ปัญญาเข้าเกิดไม่ได้ เหมือนไม่มีที่จมในน้ำเอามาติดไฟไม่ได้

เบื้องต้นเราจึงต้องอดทน เสียสละ หนักแน่น

ถ้าเราไม่เนื่อยเราก็ไม่ได้เสียสละ ถ้าเราไม่ได้ตากแಡด ตากลมเพื่อเสียสละ ทำความดี หัวใจเราจะเป็นสีขาวไม่ได้

คนเราตัวขาว หน้าขาว ใจยังไม่ขาว เพราะเราสั่งสมบาก สั่งสมความหลง

นักศึกษาทุกคน ญาติโยมทุก ๆ คน มาเดินตามรอยของพระพุทธเจ้า ตามรอยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไม่มีอะไรที่จะดีที่จะประเสริฐเท่ากับการที่ได้ประพฤติปฏิบัติธรรม

ขออำนวยวยพรให้นักศึกษาและญาติโยมทุก ๆ คน ใจได้เข้าถึงการประพฤติปฏิบัติ สมกับความเป็นปัญญาชน พัฒนาเข้าสู่ความเป็นอริยชนด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่องค์พ่อแม่ครูอาจารย์ เมตตาให้นำมาบรรยายให้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ ๔ ที่มาเข้าโครงการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ค่าวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ ณ วัดป่าทรพย์ทวีธรรมาราม ต.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

៥ ธัน្ឌວាមหาราช

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
ท่านเกิดมาเพื่อเป็นผู้ที่เดียลัล
เกิดมาเพื่อเป็นผู้ทรงรับผิดชอบ
เพื่อเป็นผู้อุดผู้ทัน เป็นคนขยาย หนักแน่น
เป็นคนข้อลดตัว และกடตัญญู กดเทวี

วันนี้เป็นวันที่ ៥ ธัน្ឌວາມหาราช เป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ เป็นวันพ่อแห่งชาติของปวงประชานชาวกาไทย

พระภิกษุ สามเณร ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้พากันทำความดี เพื่อน้อมบุญน้อมกุศลถวายแด่องค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้พระองค์ทรงสุขภาพพลานามัยแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นหลักให้แก่ปวงประชานชาวกาไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านเป็นบุคคลตัวอย่าง เป็นแบบเป็นพิมพ์ให้แก่ปวงประชานชาวกาไทย

ชีวิตของท่านน่าเกิดขึ้นมาเป็นผู้ที่เลี้ยงสละ เป็นผู้ให้อุ่นใจเมื่อไม่มีความ ไม่เลือกชั้นวรรณะ ไม่เลือกชาติศาสนा เป็นผู้เดินตามรอยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นตัวอย่างแบบอย่างเป็นครูผู้สอนของเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ไม่ได้อาดีตัวเองเป็นที่ตั้ง เอาธรรมะเป็นที่ตั้ง มีความสุขกับการทำความดี มีความรับผิดชอบ ไม่เป็นคนเออประโยชน์ส่วนตน ทุกอย่างนั้นเออประโยชน์ส่วนรวม เอาประโยชน์ของประเทศเป็นที่ตั้ง

ผู้ที่รับผิดชอบนั้นซึ่งว่าเป็นผู้ที่มีศีล มีระเบียบ มีวินัย มีธรรมะ

ศีลนั้นก็คือความรับผิดชอบในความดีไม่ทำบาปทั้งปวง คือการบำเพ็ญกุศลให้ถึงพร้อม ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านเป็นผู้ที่มีศีล รับผิดชอบในปฏิบัติในความประพฤติของตัวเองอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ผู้มีศีลนั้นจึงจะต้องมีสามาธิ คือความหนักแน่น ตั้งมั่นในความดีไม่โยกคลอนหัวนี้ไว้ ศีลจึงเป็นบาทฐานของสามาธิ สามาธิถึงเป็นกำลังแห่งการให้ทาน เสียสละ แห่งการรักษาศีล เมื่อใจของเราทุกท่านเข้าถึงสติเข้าถึงสัมปชัญญะ ทาน ศีล สามาธิ ปัญญา ถึงจะเกิดได้

เราทุกท่านทุกคนที่เกิดมาก็ถือว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐ เกิดมาในรุ่นเรา บารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

เราทุกท่านทุกคนก็ถือว่าชีวิตที่เราเกิดมาได้ถือว่าเป็นชีวิตที่ประเสริฐ

เมื่อเราเกิดมาได้ชีวิตอันประเสริฐแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราทุก ๆ คนเป็นผู้เสียสละรับผิดชอบ มีความตั้งมั่นในความดี

ชีวิตของเราทุกคนที่เกิดมา พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ถ้าเราเป็นผู้ที่เสียสละ รับผิดชอบ หนักแน่น รู้จักทำจิตใจของตัวเองให้สงบ ทำจิตใจของตัวเองให้ข่าวรอบ พระพุทธเจ้าตรัสว่าไม่มีคำว่ายากจน ไม่มีคำว่าไม่ได้บรรลุธรรม

คนเราเกิดมาต้องเสียสละ เวลาบนของเราทุกคนนั้นไม่เกิน ๘ ชั่วโมง เวลาตื่นอยู่นั้นไม่ต่ำกว่า ๑๖ ชั่วโมง เวลาตื่นขึ้นนี้แหลกคือเวลา ที่เราทุกคนต้องเสียสละ ต้องรับผิดชอบ ตั้งมั่นในความดี ทำใจให้สงบ ทำจิตใจให้ข่าวรอบ

คนเรานั้นนะ ถ้าเราไปตามใจตัวเอง ตามอารมณ์ตัวเองนั้น ยอมมีแต่เกิดปัญหา ทั้งปัญหาน้อย ปัญหามาก

พระพุทธเจ้าถึงไม่ให้เราเอาตัวเองเป็นใหญ่ เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ต้องเอาธรรมเป็นที่ตั้ง เอาความดีเป็นที่ตั้ง ปรับตัวเองเข้าหาร่มะตั้งแต่ตื่นนอนนั่น กราบพระให้วพระ ทำวัตรสวัสดิ์ นั่งสมาธิ จัดเตรียมสถานที่ จัดเตรียมอาหาร ดูแลช่วยเหลือผู้อื่น ทำการทำงาน ให้มีความสุขนี้เป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่จะพากันเสียสละ รับผิดชอบ

คนเราทุกคนนั้นเกิดมา เพราะเรามีความเห็นแก่ตัว มันขี้เกียจ ขี้คร้าน มันอยากเล่น อยากเที่ยว อยากกิน อยากนอน อันนี้มันเป็นเหตุ เป็นปัจจัยที่ให้เราทุกคนได้พากันมาฝึกใจ เพื่อสร้างความดี เพื่อสร้างบารมี

คนเรามันมีความขี้เกียจขี้คร้าน ให้เราได้อด ได้ฝืน ได้ทน ได้ขยัน

มันมีความเกิด ความแก่ ความเจ็บ ความตาย ให้เราทุกคนได้พากันทำจิตใจ

มันมีสิ่งที่ไม่ได้ตามปรารถนานั่น ให้เราได้พากันเสียสละ ให้พากันรักษาศีล ให้ทุกคนได้พากันทำใจให้สงบ ทำใจให้ข่าวรอบ สิ่งเหล่านี้มันเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้เราทุก ๆ คนได้พากันมาสร้างบารมี

ด้วยเหตุผลนี้ทุกท่านทุกคนนั่งถึงได้พากันมาปฏิบัติธรรม มาเดินตามรอยของพระพุทธเจ้า เดินตามรอยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

เราทุกท่านทุกคนนั้นจะไปโภคุณพ่อคุณแม่ จะไปโภเพื่อนบ้าน จะไปโภผู้บริหารประเทคโนโลยีได้ เพราะคนอื่นก็เป็นเรื่องของคนอื่น ถ้าทุกคนนั้นเสียสละรับผิดชอบตั้งมั่น รู้จักทำใจให้สงบนั้น ปัญหาต่างๆ นั้น จะทำให้เราทุกคนได้มีโอกาสสร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม

ประเทศไทยเราอาศัยบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระสงฆ์ องค์สามเณرنะอาศัยบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อศัยบารมีของพระพุทธเจ้า นั้นเป็นความดีของพระพุทธเจ้า นั้นเป็นความดีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นั้นเป็นความดีของคุณพ่อคุณแม่ของเรา มันเป็นบารมีของท่าน ที่เรามีความอยู่ร่มเย็นเป็นสุขนั้น เพราะอาศัยบารมีของท่าน ที่นี่แหละเราจะมาสร้างความดีบารมีของเรา...

เราทั้งหลายนั้นก็ยังถือว่าจิตใจของเรายังไม่ได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มนุษย์สมบูรณ์นั้นต้องเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นผู้ที่รับผิดชอบ เป็นผู้ที่หนักแน่น เป็นผู้ที่รู้จักทำใจให้สงบและทำใจให้ข่าวรอบ หรือที่เรียกว่าให้มีสติมีปัญญา

คนเรานั้นย่อมมีความเชื่อมั่นในตัวเองว่าทำได้ดี ทำชั่วนั้นย่อมได้ชั่ว

ทุกอย่างมาจากผลกระทบคือการกระทำของเรา เป็นผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยความดี โดยภาคปฏิบัตินั้นไม่ได้อาศัย คุณพ่อคุณแม่ และไม่ได้อาศัย บำรุงกันอื่นนั่น

“ตนแล้วเป็นที่พึ่งของตน” ทุกท่านทุกคนต้องพึ่งความดี พึ่งบารมี พึ่งการกระทำของตัวเอง

คนเรารอယกร้าบว่าต่ายแล้วไบไหน..? โบราณท่านตรัสว่าต่ายแล้วไบในที่ขอบ ที่ขอบ...

ส่วนใหญ่คนเรานั่งสิงไหนไม่ดีมั่นขอบคิด สิงไหนไม่ดีมั่นขอบพูด สิงไหนไม่ดีมั่นขอบทำ ใจของเรามั่นเลยตกต่ำ กายของเราเลยตกต่ำ ว่าจากของเราเลยตกต่ำนั่น กรรมคือการกระทำของเราเองมันเป็นเงาตามใจ ตามกาย ตามว่าชา

ทุกๆ คนต้องเริ่มจากความดี อันไหนไม่ดีไม่คิด สามารถไว้เลย อันไหนไม่ดีไม่คิดเลย

การสมາทานนี้เค้าเรียกว่าอธิษฐาน

การสมາทานอย่างนี้เค้าเรียกว่าสมารishi

อันไหนมันไม่ดีนั่งสมາทานไว้เลยไม่พูด
อันไหนไม่ดีสมາทานไว้เลยไม่ทำ

ทุกท่านทุกคนต้องตัดกรรมตัดเรื่อง ต้องทวนโลกทวนกระแสร

น้ำมันในหลักที่สูงลงที่ต่ำ ถ้าเราไม่หยุดด้วยการทำฝ่ายทำเขียนนั้น
น้ำย่ออมหยุดไม่ได้ ใจของเราก็เหมือนกันนั่น เราต้องหยุดตัวเอง คือมา
ตัดกรรมตัดเรื่อง เป็นผู้ที่เห็นภัยในวัฏฐะสงสาร ว่าชีวิตนี้มีความตาย
ไม่มีที่จบที่สิ้น เพราะเราไม่ได้หยุดตัวเอง เราไม่ได้สงบตัวเอง ถ้าเรา
ไม่หยุดตัวเอง เราก็เสียเวลาที่มีค่าที่มีประโยชน์นี้ไปมาก ไม่รู้ว่าจะเสียเวลา
ไปอีกมากเท่าไหร่

อดีตที่ผ่านไปแล้วนั้น พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราเอามาคิด ไม่ให้เรา
เอามาพูด ไม่ให้เราเอามาระทำ

ทุกท่านทุกคนต้องทำความดี ก้าวหน้าไปอย่างไม่มีที่จบจนกว่า
จะหมดลมหายใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นท่านทำความดี
จนหมดลมหายใจครั้งสุดท้าย

ครั้งสุดท้ายที่ทรงพระประชวรนั่น สุกขทบทิพยากรณ์ได้ขอเข้าเฝ้า
พระอานันท์ตรัสว่าไม่ได้ เพราะกำลังประชวรอยู่ พระพุทธเจ้าได้ยิน
คำสอนนาจึงตรัสบอกพระอานันท์ว่า จงเข้ามาเดิม ท่านได้แสดงธรรม
โปรดสุกขทบทะเป็นสาวกองค์สุดท้ายในการตรัสรู้เป็นพระอรหันต์ปីនាសพ

เราทุกคนต้องเดินตามรอยของพระพุทธเจ้าว่าเราต้องเสียสละ
และรับผิดชอบ ทำใจให้สงบ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราเห็นแก่กินแก่นอนแก่เล่นแก่เที่ยว
ให้เป็นผู้ที่เอาความสุขกับการเสียสละ กับการรับผิดชอบ กับทำใจ
ให้หนักแน่น ให้สงบ

ในวโรกาสวันพ่อแห่งชาติ วันคล้ายวันพระราชสมภพของพระบาท-
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า จึงได้พร้อมเพรียงกัน
บำเพ็ญบารมี บำเพ็ญความดี ถวายเป็นพระราชกุศล

ทุกๆ อย่างที่เป็นความดี เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็น
พระราชกุศล บุญกุศลหั้งหularyหั้งปวงนี้ก็จะได้รับแก่เรา และประชาชน
ทุกๆ คนที่อยู่ร่วมรวมกันในโลกนี้ตลอดจนสรรพสัตว์หั้งหulary ทุกอย่างนั่น
มีแต่สิ่งที่ดี ๆ เพื่อจะให้เราทุกคนเข้าถึงความสุข ความสงบ ความร่มเย็น
เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ด้วยกัน ณ บัดนี้เทอญ...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่องค์พ่อแม่ครูอาจารย์
เมตตานำมารบรรยายให้กับญาติโยมที่ได้มาปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ
เนื่องในวโรกาสพระชนมายุครบ ๘๙ พรรษา
เข้าวันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ເພີ່ມພອ ແລະ ພອເພີ່ງ

ຖຸກອຍ່າງມາຈາກຜລກຮມ

ຄືອກາຮກຮກທຳຂອງເຮົາ

ເປັນຜູ້ທີ່ດຳຮັງຊີວິຕີດ້ວຍຄວາມດີ

ໂດຍການປັບປຸງຕິດັ່ງໄຟໄຟໄດ້ອາສີຍຄຸນພ່ອຄຸນແມ່

ແລະໄຟໄດ້ອາສີຍບາຮມືຄນອື່ນນະ

ຕາມຫລັກກາຮກແລ້ວ ດັນເຮາທຸກຄົນຕ້ອງປັບປຸງຕິຮຽມ

ປັບປຸງຕິຮຽມ ຄືວີ່ເປັນຜູ້ທີ່ເສີຍສລະ ຮັບຜິດຂອບສູງ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸຂ
ໃນກາຮກສລະ ມີຄວາມສຸຂໃນກາຮກຮັບຜິດຂອບ

ຄົນເຮັນນັ້ນຈະຮຽຍຮ້ອງຈົນໄມ່ສຳຄັນ ເພົ່າພັນຮູ້ຄວາມເປັນມນຸ່ງຍໍຂອງເຮົາ
ຄືອກາຮກປັບປຸງຕິຮຽມ

ດ້າເຮາໄມ່ປັບປຸງຕິຮຽມ ຫ້ວໃຈເຮົາຢ່ອມເປັນເປົ້າ ຜື້ ຍັກໜີ ອສුរກາຍ

ເຮາທຸກຄົນເປັນນາຍ ເອົາຄຸນພ່ອຄຸນແມ່ເປັນປ່າວ ເປັນທາສະຮັບໃໝ່
ພວໂຕຂຶ້ນເຮັກຍັງພັດນາຕົນເອງເປັນ “ນາຍ” ຕ້ອໄປ...

ພ່ອແມ່ສິ່ງໃຫ້ເຮົາເຮັດວຽກ ສັງເກດໃນໜຸ່ມວລມນຸ່ງຍໍເຮັກພາກັນ
ທຳມອຍ່າງນີ້ ຄືວີ່ສຶກຫາເພື່ອໃຫ້ເປັນຄົນເກົ່າ ດັນລາດ ແຕ່ອງຄສມເຈົ-

ພຣະສັນມາສັນພຸທອເຈົ້າ ແລະພຣະບາທສມເຈົ້າພຣະເຈົ້າອຸ່ງຫ້ວ່າທ່ານຕັ້ງສ່ວ່າ
“ແຄ່ນີ້ຍັງໄມ່ເພີ່ມພອ”

ເຮົາຕ້ອງມາພັດນາເພົ່າພັນຮູ້ມນຸ່ງຍໍຂອງເຮົາໃຫ້ເດີນທາງສາຍກລາງ
ດ້ວຍກາຮກມາເຈົ້າສົ່ງສັນປະລຸງຄູ່ຮູ້ຕ້ວ່າຫົວພຣ້ອມ

ຄົນເກົ່າ ດັນລາດທີ່ເປັນເຈົ້າອົງບຣີ້້າ ເປັນໃໝ່ເປັນໂຕ ໄນວ່າຈະເປັນ
ໃກຮົກຕາມ ຕ່າງຕ້ອງມີຄຸນຮຽມ

เราจำเป็นที่จะต้องปรับตัวเองเข้าหาศีลธรรม
ไม่อย่างนั้นโลกของเราจะแย่เลย เต็มไปด้วยอาชญากร
ขนาดไหนก็เป็นต้น

ความโลภ ความโกรธ ความหลง ทุกคนมี แต่เรามีวิธีแก้ด้วยการ
มาปรับทัศนคติของเราให้เป็นผู้เสียสละ เป็นผู้ให้ เราเป็นรุ่นพี่ เป็นพ่อ
เป็นแม่ เราจะได้ทำเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นเยี่ยงอย่าง เป็นแบบเป็นพิมพ์
เป็น Model

กุลบุตร กุลธิดา ลูกหลานของเราที่กำลังเกิดมา กำลังเติบใหญ่
ต้องได้รับการถ่ายทอดสิ่งที่ดีงาม ต้องได้รับวัฒนธรรมที่ดี ไม่ใช่รับค่านิยม
ที่ผิด หลงเหลื่องในเทคโนโลยีและวัตถุต่าง ๆ

เราเป็นเพียงคนคนหนึ่งจะแก้ไขหั้งประเทศอย่างรวดเร็วคงเป็นไป
ไม่ได้ เราต้องแก้ที่ตัวเรา แก้ที่พ่อแม่ แก้ที่คุณครู

ในใจของเราต้องแกล้งโนยาบยานที่ชัดเจน ว่าสิ่งที่ถูกต้องเป็นอย่างนี้
อย่างนี้

ถ้าแก้ที่ต้นเหตุ ผลของการกระทำก็จะดีเอง
เรื่องโงกิน คอร์ปชั่น ทุกคนอยากโงกินคอร์ปชั่น แต่เราต้อง^๑
เสียสละ เจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อมให้อยู่ในตัวเรา

ในฐานะที่ท่านเป็นคุณพ่อคุณแม่ ท่านก็ยังยินดีในการคอร์ปชั่น

หาคุณธรรม
การค้ามนุษย์

คนที่ยินดีในการคอร์ปชั่น คือคนเสียสละน้อย กินมาก เที่ยวมาก
ไม่คบคุกตัวเอง หนักไปในทางซื้อขาย ซื้อเบอร์ พอยืมเงินใครได้ก็ยืมແย้ม^๒
แจ่มใส พอยืมเขาไม่ได้ก็โกรธเกลียดเขา

ลักษณะของคนที่คอร์ปชั่น คือคนเกี่ยจคร้าน... คนขี้เกียจ
ขี้คร้านจะเป็นคนรวยได้ที่ไหน นอกจากโงกิน คอร์ปชั่น ค้ายาม้า ยาอี
ขายของถื่อน ค้ามนุษย์เป็นต้น

เราหันมามองตัวเอง พิจารณาตัวเอง ว่าเราเป็นคนเสียสละ
หรือเป็นคนคอร์ปชั่น

ทำน้อย อยากได้มาก เรียกว่าคอร์ปชั่น เรียนหนังสือเพื่อเป็น
นายทุน

เป็นหม้อ เป็นพยาบาล เป็นอะไรก็แล้วแต่ให้กลับมาดูตัวเองว่า
“เสียสละเพียงพอแล้วหรือยัง..?” แต่เท่าที่ดูแล้วส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน
หมายถึงดียังไม่ได้มาตรฐาน

ถ้าเราแยกธรรมออกจากโรงเรียน ราชการ บริษัทใหญ่ ๆ เช่น
บริษัท SCG บางจาก และเน้นแต่ตัวเลข... ความเดือดร้อนก็จะมาถึง^๓
มวลมนุษย์ที่เป็นรากรหู้ ผู้ฉลาดอาจเปรียบผู้ด้อยกว่า ผู้มีทุนมาก
อาจเปรียบผู้มีทุนน้อย

การโงกินคอร์ปชั่นของประเทศไทยถือเป็นกระบวนการ
ไม่ว่าจะตรงไหน ตลอดจนบริษัทต่าง ๆ มีการอ้วกัน เพราะเราทึ่งความดี

ทึ้งคุณธรรม สติสัมปชัญญะยังใช่ไม่ได้ มันเป็นขบวนการคอร์รัปชั่น ทุกภาคส่วน

ข้าราชการต่าง ๆ ข้าราชการผู้ใหญ่ สมควรพัฒนาบุคลากร ให้มีธรรมาภิบาล ไม่อย่างนั้นเราคงต้องปฏิบัติแล้วปฏิวัติอีก เพราะคนส่วนใหญ่ ยังไม่เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ใจยังเป็นปรต เป็นอสุรกาย เป็นยักษ์ เป็นสัตว์เดรัจฉาน

ตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์จนถึงปัจจุบัน พระองค์มีพระชนมายุ ๘๙ พรรษาแล้ว สิ่งที่พระองค์สอนคือเรื่อง สติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ทรงสอนเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แต่พวกเรางลับไม่รู้ มีตาเห็นไม่มีมีนา มีหูเห็นไม่มีหู เรายากันทึ้งธรรม ทึ้งความดี ระบบมันเป็นไปไม่ได้... ประเทศไทยเราถ้าจะให้ดี ทุกศาสตรา ต้องหันมา มีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม

พุทธศาสนาชนยึดมั่นในศีล ๕ คริสต์ศาสนาชนยึดมั่นในบัญญัติ ๑๐ ประการ เป็นต้น ทุกชาติทุกศาสนา นั้นต้องกลับมา มีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม

ถ้าคนส่วนใหญ่มีศีล ๕ จะไม่มีyanma ยาอี การโงกินคอร์รัปชั่น ก็จะหมดไป

ท่าน กกต. ทั้งหลาย... ท่านเป็นคนสำคัญ ท่านต้องมีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ไม่รวยก็ช่าง ไม่เป็นมหาเศรษฐีก็ช่าง

พระพุทธเจ้าให้เราหันมาหาคุณธรรม ไม่ว่าท่านจะอยู่แห่งหน ตำบลไหน ท่านต้องมีสติสัมปชัญญะ เป็นตัวของตัวเอง อย่าให้ปรต ฝีมาร ยักษ์ อสุรกาย มากดดันท่าน

ขอให้ท่านมีอุดมการณ์ที่ชัดเจนในการทำในสิ่งที่ถูกต้อง อย่าพา กันทำงานเพียงรักษาหน้าข้าวของตนเอง ให้ทำงานด้วยการรักษาศีลเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน

ท่านปฏิบัติกับคนยอดหล้าอย่างไร ก็ให้ปฏิบัติกับคนรากรหล้า อย่างนั้น ต้องมีมาตรฐานเดียวกัน

ถ้ามาเข้ากรรมฐาน มาอบรมเพื่อให้มีสติสัมปชัญญะความรู้ตัวทั่วพร้อม ให้เล่ปรต ยักษ์ ฝี อสุรกายออกไปจากใจ ให้เหลือแต่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความถูกต้องนั้นไม่ใช่ที่คนนั้นเป็นพี่เป็นน้อง เป็นพ่อเป็นแม่เรา ความถูกต้องคือความถูกต้อง

อย่าให้เราซื้อได้ด้วยเงินตรา ถ้าใจเราซื้อได้ด้วยเงินตราและทรัพย์สมบัติ เราเป็น กกต. ก็คือเป็นทาสรับใช้ของนายทุน

ทำไร่ ทำนา มันไม่รวย เพราะโงกินไม่ได้

ประเทศไทยนักการเมืองไม่ค่อยมี มีแต่ “นักกินเมือง” ข้าราชการ ก็เป็น “ข้าราชการกิน” ไม่ค่อยมีข้าราชการที่เดินตามรอยในหลวง

ท่านอย่าเห็นแก่เงิน เห็นแก่ปาก เห็นแก่ครอบครัว ใจจะมีอิทธิพล
ล้นฟ้า ล้นแผ่นดินก็ช่างหัวมัน

ท่านลำเอียง เพราะรัก ลำเอียง เพราะเกลียด ลำเอียง เพราะกลัว
ลำเอียง เพราะโภ สิ่งเหล่านี้คือความลำเอียง

ท่านต้องเพิ่มสติสัมปชัญญะรู้ตัวที่ว่าพร้อมให้มากขึ้น

เรามันมีโลกส่วนตัว เห็นแก่ตัว เข้าใจยาก เพราะเราไม่มี
สติสัมปชัญญะรู้ตัวที่ว่าพร้อม ทำอะไรก็มีแต่เงินทอง บรรคนพาก เห็นแก่ปาก
แก่ทอง

ไม่ว่าจะเป็น กกต. หรือบริษัท ก็จำเป็นต้องมีสติสัมปชัญญะรู้ตัว
ที่ว่าพร้อมในการบริหารตน บริหารคน บริหารองค์กร

เรามาปฏิบัติธรรมเข่นนี้ ถ้าในหลวงทรงทราบ พระองค์จะ^{จะ}
ทรงยินดีกับสิ่งดี ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน รากหญ้าจะมีความหวัง

ท่าน กกต. ทั้งหลาย และบริษัท SCG ทั้งหลาย ต้องมี
สติสัมปชัญญะ รับเอาพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า รับสุจริตธรรม
จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปประพฤติปฏิบัติ เราจะได้รู้จักคำว่า
“พอเพียงและเพียงพอ...”

โอวาทของหลวงพ่อ กัณหา สุขกาม เมตตามอบให้กับคณะข้าราชการ
และบุคลากรจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง^{และบุคลากรจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง}
รวมถึงพนักงานบริษัท SCG ที่ได้เข้าร่วมโครงการ Mindfulness ยกระดับจิตใจ^{รวมถึงพนักงานบริษัท SCG ที่ได้เข้าร่วมโครงการ Mindfulness ยกระดับจิตใจ}
เย็นวันพุธสุดที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

เปิดธรรม...นำสุข

การปฏิบัติธรรมให้ทุกคนเข้าใจว่าทำไม่ถึงต้องปฏิบัติธรรม..?

ทุกคนต้องปฏิบัติธรรม เพราะร่างกายของคนเราทุกคนเป็นมนุษย์ ถ้าเราไม่มีสติ ไม่มีสัมปชัญญะ ไม่มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ใจของเรา มันอาจจะเป็นเปรต เป็นยักษ์ เป็น Mara เป็นอสูรกาย เป็นสัตว์เดรัจฉาน

ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ใจของเราจะสงบ ใจของเราจะเย็น เข้าถึงธรรม ความเป็นธรรม ความยุติธรรม

เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐ ระบบสมอง สติปัญญาของเราสามารถพัฒนาเทคโนโลยี เกษตรกรรม อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ (IT) นี้คือส่วนหนึ่งของเราทุกคนที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ

อิกส่วนหนึ่ง... เรา มาเจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ถ้าเราเอาแต่ทางโลก ทางวัตถุอย่างเดียว ชีวิตก็ไม่สมดุล

พระพุทธเจ้าถึงให้เราทุกคนพากันประพฤติปฏิบัติธรรม... มากับผิดชอบในระเบียบ ในหน้าที่การงาน เพราะคนเราน่าจะมีความเห็นแก่ตัว ขี้เกียจขี้คร้าน ง่วงเหงาหวานอน พุ่งช่านรำคาญ

มนุษย์เรานี้ต้องเป็นผู้ขยันที่สุด รับผิดชอบที่สุด

พระพุทธเจ้าสอนนั่ง	ไม่ให้เราเอาความสุขในการทานอาหาร
ในการพักผ่อน	ในการเที่ยวการเล่น
	ให้เรามาเอาความสุขความดับทุกๆ

..เดียลดลະเพียงพอแล้ว หรือยัง..

ในการเสียสละ เอามาตรฐานความดับทุกข์กับความรับผิดชอบในการทำธุรกิจหน้าที่การงาน เพราะว่าคนเรานี้ทุกคนนั้นต้องเสียสละ ถ้าใครไม่เสียสละแสดงว่าคนนั้นทำผิด...

คนเรามันมีความเห็นแก่ตัว คิดว่าตัวเองเสียสละเพียงพอ แต่ส่วนใหญ่ มันเสียสละ ไม่เพียงพอ รับผิดชอบก็ไม่เพียงพอ มันเข้าข้างตนเอง คนเรา ถ้าทำอะไรเพื่อเสียสละ การงานนั้นก็จะไม่เครียด

ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงสอนเรื่องเศรษฐกิจ พอดีเพียงนั้น ถ้าเราไม่มีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ไม่มีความเสียสละ เราจะไม่เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียง

เรามันอัตตาตัวตนมาก คิดว่าถ้าเสียสละมันจะมีแต่ความทุกข์ มีแต่ความยากลำบากทั้งทางธุรกิจหน้าที่การงานและทางจิตใจ อันนั้น ไม่จริง..! เพราะถ้าเราเป็นคนเสียสละ เราต้องเป็นคนเรียนหังสือดี ถ้าเราเสียสละในการทำงาน การทำงานของเรามันก็ต้องดี ถ้าเราเสียสละ สติสัมปชัญญะของเรามันจะสมดุล อัตตาตัวตนมันจะไมมาทับจนจิตใจ ของเรา

ประชาชนทุกคนนั่นเกิดมาเป็นผู้ใจดีใจสบาย สร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรมตามรอยพระพุทธเจ้าดีที่สุด ถ้าไม่เชื่อในทิภูมิมานะ อัตตาตัวตนของตนเอง

ความดี ความถูกต้อง เราต้องทำเหมือนกับนาฬิกา มันเดินนั่น

จิตใจของเรามันก็ยังไม่เที่ยงแท้ เพราะสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม มันยังไม่สมบูรณ์ มันก็ยังขอบคิดผิด พูดผิด ทำผิด

การจะเปลี่ยนวิทยฐานะ มันต้องเปลี่ยนด้วยภาคประพฤติปฏิบัติ อบรมบ่มอินทรีย์ไปทุก ๆ วัน เราทุกคนจะได้เคารพกราบไหว้ตัวเอง เพราะธรรมะมันเปลี่ยนแปลงคนให้เป็นคนดีนั่น “เรามีเงิน มีรถ มีบ้าน มีลูก มีหวาน มีพ่อ มีแม่ จะได้พากันเข้าใจในธรรม ปฏิบัติธรรม”

แต่ก่อนเราทำงาน... ทำเพื่อเรา เพื่อมี เพื่อเป็น ที่นี่แหล่ะ เราก็ทำงานเหมือนกันแต่ทำเพื่อเสียสละ

ใจเราที่จะมีความสุขนั้น ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม เรา ก็จะมีความสุขขึ้น เรา ก็จะไม่ทะเลกับคนนั้นคนนี้

ที่เรามีปัญหาต่าง ๆ ก็ เพราะสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อมของเรามัน ไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์

ถ้าเราปฏิบัติถูกต้อง ทิภูมิมานะ อัตตาตัวตนของเรามันจะลดลง มันจะได้รู้จักความสุขความดับทุกข์ที่แท้จริงว่าชีวิตที่ประเสริฐมัน ต้องปฏิบัติตัวอย่างนี้ เราจะได้สร้างความดี สร้างบารมีในชีวิตประจำวัน เป็นการเจริญศีล สามิ ปัญญา เพื่อเอาเปรต ผี ยักษ์ Mara อสุรกาย ออกจากจิตจากใจของเรา เราจะได้ดำรงชีวิตในเศรษฐกิจพอเพียง วางแผนในการใช้เงินใช้สตางค์ รายรับรายจ่าย เราจะไม่ได้มีหนี้มีสิน เราจะไม่ได้ สร้างบาปสร้างกรรมด้วยการเบียดเบียนคนอื่น เบียดเบียนสัตว์อื่น

เราจะไม่ได้คิดว่า ถ้าไม่เข้าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่โงกนิครับชั่น มั่นคงไม่รวย ความคิดอย่างนี้มันจะได้หายออกไปจากจิตใจของเรา เพราะคนเราราความเห็นแก่ตัวมาก

คนรวยมีเงินมีสถานค์มาก ถ้าไม่ส่งบมันก็ทุกข์อย่างคนรวย คนจน จิตใจไม่ส่งก็ทุกข์อย่างคนจน เพราะความสุขความดับทุกข์นั้นมันอยู่ที่ใจ สงบ อยู่ที่สติสัมปชัญญะสมบูรณ์รู้ตัวทั่วพร้อม ชีวิตประจำวันของเรามัน จะมีความเห็นถูกต้อง เพราะเราเข้าใจแล้วปฏิบัติ เราจะเข้าถึงธรรม ถึงวินัย ถึงกฎหมายบ้านเมือง นำเอารสึ่งเหล่านั้นมาใช้มาประพฤติปฏิบัติ

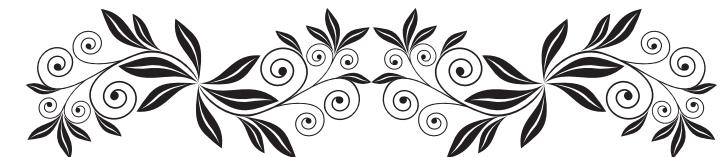
ศีล คือความรับผิดชอบในความดีทุกอย่าง สามาธิ คือสติสัมปชัญญะ รู้ตัวทั่วพร้อม ทำงานที่มีความสุข เลี้ยงลูกที่มีความสุข

ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม ศีล สามาธิ ปัญญา จะเกิดแก่เรา ทุกวันทุกเวลาตลอดกาล

เรามาอยู่วัดก็มาเจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม มาทำการกุศล ด้วยการมีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม มากกว่าดวดให้สะอาด ล้างห้องน้ำ ให้สะอาด ทำอะไรให้ดี ๆ โดยการเสียสละ ถ้าเราปฏิบัติแบบนี้ ไม่อยาก สงบมั่นก็สงบ เพราะเรามีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม

พระพุทธเจ้าไม่ให้เรามีทิฐิภูมานะ เอาแต่ใจตัวเอง เอาแต่อารมณ์ ตัวเอง ไม่ปรับตัวเองเข้าหาธรรมะ เข้าหาความดี เข้าหาคุณธรรม หยุดใช้ โทรศัพท์ หยุดเล่นไลน์ ใบไม้ร่วงใบหนึ่งก็เป็นโอกาสให้เราได้ทำการกุศล ให้เราได้กวาด ห้องน้ำไม่สะอาดก็เป็นโอกาสให้เราได้ทำความสะอาดดี

พระพุทธเจ้าตรัสว่า กิจวัตรประจำวันคือเหตุคือปัจจัยให้เราได้ทำการกุศล ทำการณประโยชน์

โอวาทของหลวงพ่อ กัณหา สุขกาม
เมตตามอบให้กับคณะบุคลากรจากบริษัท SCG
ที่มาปฏิบัติธรรมในโครงการ “เปิดธรรม...นำสุข”
เข้าวันเสาร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเยี่ยว จ.นครราชสีมา

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความดี

และความเสียสละ...

“ไปไม่ร่วงไปหนึ่ง
ก็เป็นโอกาสให้เราได้ทำการกุศล
ให้เราได้ก้าวเดิน
ห้องน้ำไม่สะอาด
ก็เป็นโอกาสให้เราได้ทำความดี”

ผู้กำกับสถานีสำรวจภูธรโพธิ์กลาง ได้พากันจะสำรวจเข้ามาประพฤติ
ปฏิบัติธรรม วันนี้จะครบ ๑๒ วัน จะได้เดินทางกลับไปทำงาน

สำรวจคือความสุข คือความดีทั้งทุกข์ของประชาชน คือความอบอุ่น
ของประชาชน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นตัวอย่าง
และแบบอย่างพำนักสำรวจ ทหาร ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ตั้งมั่นใน
ความดี ในศีล ในธรรม ในคุณธรรม

สิ่งที่สำรวจจะพึงปฏิบัติได้แก่ ภาคบังคับคือระเบียบ พระวินัย ศีล
อย่างเคร่งครัด

ที่ผ่าน ๆ มา ปฏิปatha ของไครขาดตกบกพร่อง ด่างพร้อย ท่านให้มา
เข้าคอร์สปฏิบัติธรรม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านให้สำรวจทุก ๆ ท่านทุกคน
ตั้งใจใหม่ เอาใหม่ บังคับกายของตัวเอง บังคับคำพูดของตัวเอง เพื่อให้
เกิดระเบียบวินัย เพื่อความเป็นธรรม เพื่อความยุติธรรม เอาธรรมเป็นใหญ่
เอาร่มเป็นที่ตั้ง มีพรหมวิหารทั้งสี่ มีการบริการประชาชนด้วยกิริยา

มารยาทที่สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน พูด เพราะ ปัญหาใหญ่ ๆ ก็ให้มันเป็นปัญหาเล็ก ๆ หรือไม่มีปัญหา มีทั้งระเบียบ มีทั้งคุณธรรม

ในโรงพักของเรา สำรวจต้องไม่มีการดื่มเหล้าในเวลาทำงาน ไม่มีการเล่นการพนันในที่ทำงาน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านไม่ให้เรารับส่วยจากผู้ประกอบกิจที่ผิดกฎหมาย ถ้าจะปล่อยก็ปล่อยเลย อบรมสั่งสอน ถ้าจะจับก็จับ เมื่อไอนกันหมด เพื่อที่จะใช้กฎหมาย เพื่อที่จะให้กฎหมายนั้นหลัง ศักดิ์สิทธิ์

พวยยามมา ยาอี การพนัน ในเขตการปกครองของเรานั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านไม่ให้มี

เงินไม่มี สถาบันไม่มี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านก็ให้ สำรวจมาปรับตัวเองในเรื่องใช้จ่าย เน้นจิตใจให้สงบ เราจะได้ฝึกลูกเรา ผู้กำกับการจะได้ฝึกสำรวจของเรา เพื่อให้เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียง

สำรวจทุกท่านต้องรักษาและเบียบ กฎหมายบ้านเมือง ใครผิดก็ผิด ใครถูกก็ถูกนะ

สำรวจต้องมีระเบียบ มีวินัย ให้วิพระ สาวมนต์ นั่งสมาธิ นำครอบครัวตัวเองให้มีความสุข ให้เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียง อย่าเป็นคนเจ้าชู้ ทำลายความมั่นคงของครอบครัว ไปถึงประเทศชาติ สำรวจทุกท่านทุกคนนะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้เราปฏิบัติธรรมอย่างนี้ ถึงจะนำความสุข ความดับทุกข์ ความอบอุ่นให้กับประชาชนที่แท้จริง

สำรวจคือรักษาความดี ความถูกต้อง รักษาความยุติธรรม เป็นธรรม

พ่อค้า ประชาชน ตลอดพระเจ้าพระสงฆ์ขออนุโมทนาที่ท่านมาเข้าคอร์สประพฤติปฏิบัติธรรมในครั้งนี้และหวังว่าคงจะมีสำรวจมาเข้าคอร์สปฏิบัติธรรมเพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ไปเรื่อย ๆ เพราะคนไทยจะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้นั้น ต้องเริ่มจากความเข้าใจและประพฤติปฏิบัติ

คณะพยาบาลและเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมหาraz จังหวัดนครราชสีมา ได้มามาเข้าคอร์สปฏิบัติธรรม เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ เพื่อให้เป็นพยาบาลที่ดี ที่เยี่ยม เพื่อจะได้ปรับปรุงโรงพยาบาล ปรับปรุงภาคร่วมของประเทศไทย เพาะการที่เราจะพัฒนาโรงพยาบาล อาคาร อุปกรณ์ การแพทย์ ต้องพัฒนาพยาบาลไปพร้อม ๆ กัน ปลูกจิตสำนึก ปรับทัศนคติให้เป็นผู้บริการทั้งทางกายและทางวิชา ภิริยามารยาท สร้างพระมหาวิหาร หิ้ง ๔ ให้มีมาก ๆ เต็มที่ มีความสุขในการทำงาน ปรับตัวเองเข้าหากาฬ รวม ส่วนรวม ไม่ถือทิฐี ไม่ถือมานะ อัตตาตัวตน อยู่ที่โรงพยาบาลก็ได้กลับไปอยู่กับครอบครัวก็ได้ ดีทั้งที่บ้าน ดีทั้งที่โรงพยาบาล เป็นจากนางยักษ์นางมาร เป็นเทวดา เป็นพระมหาวิหาร

ประชาชนพร้อมด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงขออนุโมทนา กับพยาบาลและเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทุก ๆ ท่านทุกคนที่ได้มามาเข้าคอร์สปฏิบัติธรรม เพื่อจะได้ช่วยเหลือครอบครัว ประเทศไทยตับบ้านเมือง มีความสุข มีส่งบ่มเย็นยิ่ง ๆ ขึ้นนับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

วันนี้พนักงานธนาคารกรุงเทพ
ปฏิบัติธรรม เพื่อให้ธนาคารดีขึ้น การที่จะดีขึ้นนั้น พนักงานทุกคน
ต้องปฏิบัติธรรม

เริ่มต้นตั้งแต่กิริยารยาท การอ่อนน้อมถ่อมตน พูดจาไฟแรง
บริการทั้งในสถานที่และนอกสถานที่ คำพูดเพื่อให้กำลังใจ ต้องใช้กิริยา
มารยาทที่ดีทั้งต่อเพื่อนร่วมงานและประชาชนที่เราเกี่ยวข้อง อย่าให้มี
การทะเลกัน เพราะว่าทำงานส่วนใหญ่ ส่วนรวม มันต้องเอ้าส่วนรวม
อย่าเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง อย่าเอาเรื่องส่วนตัว

ต้องทำงานให้มีความสุข ให้คิดว่าเราจะช่วยเหลือบุคคลอื่น
ช่วยเหลือประเทศไทย เราจะไปรวยเฉพาะตั้งแต่ธนาคารนั้นไม่ได้
ประชาชนต้องได้ด้วย

ให้ความรู้ ให้ความเข้าใจแก่ผู้ที่มาใช้บริการ เพราะส่วนใหญ่ที่มาใช้
บริการนั้น รายย่อย ๆ นั่น เค้าคิดไม่ค่อยเก่ง คิดไม่ค่อยออก คิดไม่รับคอบ
ทางธนาคารก็ต้องมีเมตตา ช่วยคิด ช่วยวางแผน ว่าสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้
สิ่งนี้เป็นไปได้ ต้องให้สติแก่ลูกค้าในการใช้เงิน วางแผนการใช้เงินนั่น
ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ก็อย่าให้ใช้เงิน เดียวมันจะเป็นหนี้เป็นสิน ครอบครัว
มีปัญหา เพราะความทุกข์ที่มันเกิดในชีวิตประจำวันก็คือเรื่องเศรษฐกิจ
เรื่องความยากจน เมื่อยากจนแล้วก็วางแผนที่จะทำธุรกิจ

คนเรามันมีความทุกข์ มันมีความโลภ ความโกรธ ความหลง
คิดอะไรส่วนใหญ่ มันก็จะไม่รับคอบ

เราเป็นพนักงานธนาคารนั่น คือผู้ที่แนะนำการดำเนินชีพ การทำงาน
การรับผิดชอบในงาน เพื่อให้เศรษฐกิจของเค้าเป็นไปได้ด้วยดี เราอย่าคิด
ว่าบุคคลนั้นไม่ใช่ญาติ ไม่ใช่พ่อไม่ใช่แม่ ไม่ใช่พี่น้องของเรา อย่าไปคิด
อย่างนั้น ถ้าเราไปคิดอย่างนั้นมันใช่พัฒนาภาพรวม ช่วยเหลือส่วนรวม

พนักงานทุกคนต้องมีความสุขในการทำงาน ต้องมีความเสียสละ
ในการทำงาน ข้อสำคัญนี้ต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ อย่าไปหาทางโกงธนาคาร
ด้วยวิธีประการต่าง ๆ เช่นเงินร้อย เช่นเงินบาท เช่นเงินสตางค์ แม้แต่
วัสดุของทางธนาคาร แม้แต่คลิปหนีบกระดาษอย่างนี้ เราอย่านำติดไม่มี
ติดมือกลับบ้าน มันไม่ถูกต้อง มันไม่ดีนั่น

การทำงานเป็นองค์กรมั่นคงยั่งยืน เล็ก กลาง ใหญ่ ต้องอาศัย
ความรัก ความสามัคคี ไม่เล่นพรรค เล่นพวก เล่นหมู่ เล่นคณะ

การทำงานธนาคารนั่น มันต้องทำงานหนัก ตั้งแต่เช้าตื่นขึ้นจนไป
ถึงดึก ทุกท่านทุกคนต้องเอาความสุขในการทำความดี ในการเสียสละนั่น

สิ่งที่สำคัญที่สุดทุกคนต้องมีคือ ๑ ให้พระ สาวดมนต์ นั่งสมาธิ
ไม่สงบให้กายมั่นสงบ นั่งสมาธิอากายสงบสัก ๕ นาที ๑๐ นาที
หรือมากกว่านั้นก็ได้ เพราะสมองเราทำงาน เราต้องพักสมองไม่ต้อง
คิดอะไร ให้มันอยู่นิ่ง ๆ แล้วใจของเรามันก็จะสงบ ใจของเรามันก็จะเย็น
เราจะได้รู้ความสุข ความดับทุกข์ว่ามันอยู่ที่ใจสงบ มันอยู่ที่เศรษฐกิจ

พอเพียง มันอยู่ที่ทำงานให้มีความสุข ปัญญาของเรามันก็จะเกิด เพราะ
เราได้เสียสละ เราได้เดินตามศีล ตามธรรม ตามคุณธรรม เป็นหลักเกณฑ์
ความสุข ความดับทุกข์ของตนเองและประเทศชาติบ้านเมือง

จึงขออนุโมทนา กับตัวร่วม พยาบาล และเจ้าหน้าที่ธนาคาร
และขออนุโมทนา กับญาติโยมประชาชนที่มาประพฤติปฏิบัติธรรม

ขออำนวยวยพร เอกคุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม
คุณของพระอริยสงฆ์ สิ่งที่ประเสริฐทั้งหลายทั้งปวง ขอให้ทุกท่านทุกคน
จะมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีจิตใจที่มีสุขภาพแข็งแรง มีความสงบ มีสติ
มีปัญญา เข้าถึงพระนิพพานด้วยกันทุกท่านทุกคน สิ่งที่ไม่ดีก็ให้ดี
สิ่งที่ดีแล้วก็ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ตลอดถึงครอบครัว ญาติพี่น้อง วงศ์ตระกูล
ญาติองพ้องบริวาร จงอำนวยพรให้ทุกท่านทุกคนด้วยกัน ณ โอกาสนี้
ด้วยเทอญ...

โ�始ของหลวงพ่อภัณฑ์ สุขากโน เมตตามอบให้กับ^๑
คณะกรรมการ สถาบันฯ จังหวัดนครราชสีมา
และกลุ่มบัวหลวงบำเพ็ญประโยชน์ ธนาคารกรุงเทพ
เข้าวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ท่านเป็นผู้ที่เสียสละ

เป็นตัวอย่างและแบบอย่าง

พำนัช ทหาร ข้าราชการ

พ่อค้า ประชาชน

ตั้งมั่นในความดี ในศีล

ในธรรม ในคุณธรรม

แพทย์และพยาบาลที่ตั้งมั่นในศีล ในธรรม ในคุณธรรม

วันนี้คณะแพทย์ เจ้าหน้าที่ ที่ได้มารเข้าคอร์สปฏิบัติธรรม
จะได้เดินทางกลับบ้าน

พวกท่านทั้งหลายได้มาระบุตปฏิบัติธรรมระยะสั้น ก็ถือว่าดีมาก
ประเสริฐมาก เพื่อจะได้อาหารลักษณะธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จ-
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า นำไปประพฤติ นำไปปฏิบัติ เมื่อกับเราไปเรียน
หนังสือกับคุณครูที่โรงเรียน เมื่อเรารอานอกเขียนได้ เข้าใจ เราก็นำความรู้
ความเข้าใจไปประพฤติปฏิบัติอยู่ทุกหนทุกแห่งในชีวิตประจำวัน ของเรา
ทั้งในครอบครัว และที่โรงพยาบาล คลินิกพยาบาล

พระพุทธเจ้าให้เราทุกๆคนปรับใจของเราเข้าหาธรรมะอย่าได้ตามใจ
ตัวเอง ตามอารมณ์ตัวเอง อย่าไปหลงวัตถุ อย่าไปหลงลักษณะ สรรเสริญ
ให้พากันเอกสารธรรมะเป็นที่ตั้ง

คุณเราทุกคนที่มีปัญหา ก็ เพราะว่าพากันทึ่งธรรมะ ไม่ได้อาธิรรณะ
เอาใจตัวเอง เอาอารมณ์ตัวเองเป็นที่ตั้ง เราเองถึงต้องมีปัญหา พ่อแม่
ญาติพี่น้อง ประชาชนก็ย้อม พลอยมีปัญหาไปด้วย

ปรับตัวเองเข้าหาศีล... ศีลนี้คือความดี ให้รับผิดชอบในความดี
ในระเบียบ ในวินัย ในความถูกต้อง

ชีวิตของเรา... พระพุทธเจ้าสอนให้เดินไปตามความดี เมื่อกับ
นาฬิกาที่เราใช้เวลา ไม่ว่ากลางวันกลางคืน นาฬิกาเค้าก็จะเดินของเค้า
ถูกต้องตามเวลา

คนเราที่ ร่างกายของเรามันมีความเหลือ ความเหลืออย รามีความ
เกี่ยวข้องกับ เพื่อนฝูง ประชาชนนั่น ต้องปรับตัวเข้าหาระเบียบ ハウนัย
หัวเวลา ถ้าอย่างนั้นชีวิตของเรา ก็จะสงบสะบาย ปฏิบัติอย่างนี้แหละ
พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ศีล” ศีลนี้อยู่ในความประพฤติของเราเอง อยู่ในตัว
ของเราเอง

ต้องเป็นผู้ที่มีศีลเป็นที่ตั้ง เօาเวลาเป็นที่ตั้ง ไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งหมด
ทั้งสิ้น ไม่มีคำว่าเหนื่อยหรือไม่เหนื่อย ไม่มีคำว่างานมาก มันเครียด
ไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้นนั่น อย่างนี้เค้าเรียกว่า “ศีล”

กายของเราก็ต้องบังคับ บังคับภาระภาระของเรา ควบคุมอาการ
ตัว ของเราให้อยู่ อย่าไปปล่อยกาย วาจา ที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลจะถือว่าเรามันเครียด ไม่ไหว
อย่างนั้นไม่ได้ ไม่ถูกต้อง

ตามหลักการ หลักวิชาการแล้ว... ยิ่งงานมาก ยิ่งเหนื่อย เราก็
ย่อมปรับตัวเอง ปรับตัวเอง ปรับตัวเอง ใจในเรื่อง เพราะว่าเราจะได้มีสมารถ
เราจะได้มีความสงบ จะได้ควบคุมตัวเองให้ได้ ให้อยู่

เวลาเห็นอยู่นั้นเป็นเวลาสำคัญนั่น
รักษาอารมณ์ ต้องชนะใจตัวเองให้ได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านให้เรารักษากายของเรา รักษา
กิริยาของเรา อย่าได้แสดงออกในสิ่งที่มันไม่เรียบร้อย ไม่สวยงาม กับคนไป
กับญาติของคนไป เพราะเราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลนั่น เป็นผู้ที่ช่วยเหลือ
เค้าทั้งกาย ช่วยเหลือเค้าทั้งใจ เราจะได้เป็นแพทย์ เป็นพยาบาลที่ตั้งมั่น^๑
ในศีล ในธรรม ในคุณธรรม ถือว่าเป็นความดี เป็นบารมี เป็นคุณธรรม
ของเราทุกๆ คนนั่น

พระพุทธเจ้าให้เราทุกคนปฏิบัติธรรม...

คนเราจะให้พากันคิดดูดี ๆ ถ้ามีอาหารรับประทานอิ่มทุกวัน มีบ้าน
ที่พักอาศัย พอดีนอน มีyanพาหนะพอไปที่ทำงานอย่างนี้ก็เพียงพอแล้ว
และมีหน้าที่การงาน ที่ให้เราสร้างความดี สร้างบารมี เมื่อนเราเป็นแพทย์
เป็นพยาบาลนี้ก็ดีที่สุดแล้ว

ถ้าเราคิดอย่างนี้แหละ เราต้องใจทำงานตั้งใจเสียสละ เราจะได้ทั้งงาน
เราจะได้ทั้งสตางค์ ได้ทั้งคุณธรรมนั่น

เราลองพากันมาคิดดูดี ๆ นะ... เราทานอาหารทุกวัน เราอุปถัมภาก
ร่างกายของเราทุกวัน เราเมื่อความสุขจะดีกว่าสบายน ถึงอย่างไรเราก็ต้องแก่
ต้องเฒ่า ต้องลาละสังขารไปในที่สุด

เวลาที่เราจะต้องรักษาใจ

สู้รบมาพัฒนาใจของเรา เน้นไปเรื่องใจ เรื่องพระนิพพานเป็นหลัก
เอกสารของเราที่เราได้เป็นแพทย์เป็นพยาบาลนี้มารับผิดชอบ มาเสียสละ
ได้บำเพ็ญกุศลเป็นรองไปเรื่อย ๆ

พระพุทธเจ้าสอนเรา ให้เราเป็นคนขยัน เพื่อจะได้เสียสละ
เพื่อจะได้ละความเห็นแก่ตัว

พระพุทธเจ้าของเราท่านไม่ให้เราภักนเอาเงินเป็นที่ตั้ง ให้อาศีล
อาธรรมเป็นที่ตั้งนั่น

คนเรามันทึ้งประภาภรณ์ในปัจจุบันนี้ มันไม่มีสติ ไม่มีสัมปชัญญะ^๒
ถ้าเราไปเน้นเงิน เน้นสตางค์นั่น ใจของเรามันไม่สงบ มันคิดแต่เรื่องร่ำ
เรื่องรวย คิดแต่เรื่องยศถาบรรดาศักดิ์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านให้พากันเข้าใจ ใจของเราจะได้
สงบ เศรษฐกิจของเราถึงจะพอเพียง เราไม่ต้องไปคิดมัน ใครจะรายลั่นฟ้า
ก็ช่างหัวเขา เวลาเค้าตายแล้ว ก็ไม่ได้อาเงินอาสาทางคไปหรอ ก

ทุกอย่างต้องมาแก้ที่ใจ ต้องมาทำใจของเราให้สงบ

เพื่อนที่เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล หรือเป็นครื่นนั่น ใครเค้าจะดีเค้าจะ
ชั่ว ก็ช่างหัวเค้า เราไม่ต้องมอง คนเราถ้าไปมองคนอื่นแล้วมันไม่สงบ

เราต้องมองตัวเองว่า ตัวเองนี้เป็นคนมีศีลหรือเปล่า เป็นคนเสียสละ
หรือเปล่า เป็นคนรับผิดชอบหรือเปล่า เราอยู่ที่บ้านเราเก็บเป็นคนดีที่สุด

เรารู้ยังที่ทำงานเราต้องเป็นคนดีที่สุด อุยกับเพื่อนกับผู้ก็เป็นคนดีที่สุดนั่นให้ตั้งความคิดไว้อย่างนี้ เราจะได้ซึ่งกันและกัน การไม่ทำบาปทั้งปวง ทำกุศลให้ถึงพร้อม ชำระจิตของตนให้ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง

พระพุทธเจ้าให้เราเจริญเมตตาให้มาก ขณะเห็นผู้ป่วย ขณะเห็นญาติผู้ป่วยนั่น ช่วงนั้นเราต้องเมตตาจากใจจริง ออกทางกิริยามารยาท ออกแบบคำพูดนั่น ต้องเจริญเมตตาอย่างนี้ ให้ทำอย่างนี้ทุก ๆ คนนั่นไม่ว่าเค้าจะเป็นคนจนที่สุด หรือรวยที่สุด ก็ให้เสมอภาคกัน อย่าได้คิดเรื่องเงินเป็นอันขาด

เวลาจากไปแล้วก็ให้เราทั้งเรื่องที่เราเกี่ยวข้องกับญาติ กับผู้ป่วย ไปจากใจของเราให้ได้ เพราะว่ามันเป็นอดีตไปแล้ว เราไปเจอก้อกคนใหม่ รายการต้องไปมีความเมตตา มีความสงสาร กับคนใหม่

เพราะเราเป็นแพทย์เป็นพยาบาล เห็นครุเขาก็ทุกข์กาย ทุกข์ใจ เดียวเราจะพากัน เก็บเอาทุกข์นั้นไว้ในใจ คือเราต้องปล่อยต้องวางว่าสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย จากกรรม คือการกระทำของเขา

เราต้องมีสมาริแข็งแรงนั่น สิ่งที่ผ่านไปแล้วก็แล้วไป ถือว่าเป็นสภารธรรม เกิดขึ้น ต้องอยู่ ดับไป

แพทย์ พยาบาลหลาย ๆ ท่านนั่น ไปเห็นคนป่วย ไปสงสารคนป่วย กลับไปบ้านก็ยังไปคิดสงสารอยู่ที่บ้านอีก ทำให้จิตใจของเรา

ไม่ได้รับการพัฒนา เรียกว่าจิตใจอยู่กับอดีต ไม่ได้อยู่กับปัจจุบัน ปัญญามันไม่เกิดนะ

สิ่งที่ผ่านไปแล้ว ทุกคนนั่นพระพุทธเจ้าให้เราละ ให้เราเลี้ยงสละ ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะดี หรือจะเลวร้าย โศกเศร้าพิลัยรำพัน สิ่งเป็นอดีตไปแล้วนั่นไม่อาจมาคิด ต้องทำใจให้อยู่กับปัจจุบัน อยู่กับหน้าที่ที่กำลังประกอบการณ์ไปเรื่อย ๆ ทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งจิตใจ ถ้าไม่อย่างนั้นรายการจะแบกເຫຼົກເອົາທຸກໆໃນໃຈของคนป่วยคนทุกໆໄວ້ เพราะชีวิตของเราต้องคงค้าสมาคมกับคนป่วยคนยากลำบากทั้งกายทั้งใจ

ให้แพทย์ พยาบาลทุกคนพากันพัฒนาจิตใจ เวลาที่เราพบเจอเรามे�ตตา生死สาร ทำหน้าที่ให้เต็มที่ อย่าให้บกพร่อง เมื่อผ่านไปแล้วก็แล้วไป เราทำอย่างนี้ปัญญาของเรางึงจะเกิด คนที่เสียสละสิ่งที่ดีไม่ต้องจากใจนั้นเค้าเรียกว่า คนมีปัญญา ไม่เอารื่องรอก เรื่องสกปรกในใจของเรา

ในปัจจุบันนั่น เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ต้องรักษาเต็มที่ เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราอย่าไปกลัวโรงพยาบาลเจึง ถ้าในโรงพยาบาลให้ยาดี ยาแพ้ คลินิกเค้าก็ไม่ไป อย่าไปคิดอย่างนั้น

เรื่องผลประโยชน์นั่น อย่าให้มันมีแอบแฝงในจิตใจของเรา ให้ช่วยเหลือชีวิตเค้าให้เต็มที่ให้ดี มันผ่านเป็นอดีตไปแล้วก็ไม่ต้องเอามาคิด

ทำดีนั่น พะพุทธเจ้าตรัสว่า “มันไม่เจ็บนั่น ทำไม่ดีมันถึงเจ็บ” ประเทศไทยเราจะได้มีแพทย์ มีพยาบาลที่มีคุณภาพ มีศักยภาพ มีคุณธรรม สมกับเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลที่แท้จริง เป็นที่ไว้วางใจกับตัวเองแล้วก็ผู้อื่น ประเทศไทยของเรานี้สมควรแล้วที่จะเปลี่ยนแปลงแพทย์ พยาบาลให้ดีขึ้น ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

แพทย์รักษาผู้ป่วยนี้ โรงพยาบาลหนึ่ง ๆ นั่นมันก็มีน้อย บางที่แพทย์ เวรไม่ออยู่ ก็ทำให้ระบบเสียไปหมด ผู้ป่วย ผู้รักษา เค้าก็ไม่ได้รับการรักษา ไปนอนป่วย ไปนอนพยาบาลอยู่ที่ในโรงพยาบาลเป็นหลายชั่วโมง เป็นวัน เป็นหลายวัน เพราะแพทย์ประจำไม่ออยู่

ระบบอยู่รั่ว รอยโหว่าอย่างนี้แหลก ก็ให้พากันคิดบ้าง สำหรับ ผู้อำนวยการ หรือสำหรับคณะแพทย์เอง เพราะคนเค้าป่วยนั้น เค้าไม่มี เวลารอคุณหมอ ความแก่ก็คือความแก่ ความเจ็บก็คือความเจ็บ ความตาย ก็คือความตายนั่น

แพทย์เอง พยาบาลเอง ต้องปรับตัวเข้าหาผู้ป่วย ไม่ใช่ให้ผู้ป่วยมา ปรับตัวหาแพทย์ ต้องманอนคอยโดยที่ไม่มีแพทย์ ไม่มีพยาบาล นอนอยู่ เมื่อกับโรงพยาบาลสัตว์ นอนรอคอยวันตายน อย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าเกลียดที่สุด ในโลกนั่น

แพทย์คนไหนก็ให้มันได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้านั่น อย่าไป prot แต่ นายแพทย์คนโน้น แพทย์หญิงคนนี้ ถ้ามันถึงคราวจำเป็น ระบบระเบียบ มันยังไม่สอดคล้องกัน ยังไม่ปรับตัวเข้าหาผู้ป่วย ยังไม่ค่อยจะสมบูรณ์แบบ

อย่างผู้ป่วยหนัก ๆ มาโรงพยาบาลนี้ พวกรำบัตร ทำชื่อnamสกุล เอาไว้ที่หลังก็ได้ คนมันจะตามแล้ว ยังไประอทำบัตร ไปร่วมญาติพี่น้อง มันไปร่วมไม่ได้นั่น แพทย์พยาบาล ต้องรีบทำ รีบด่วน เราย่าไปมองว่าคนนี้ มีรายได้พอกค่าใช้จ่ายหรือเปล่า เค้าเป็นใคร

ระบบเงิน ระบบสถาบัน ระบบเส้น ระบบสาย สมควรที่จะหยุด สมควรที่จะพักไว้ เอาความดี เอาคุณธรรมของแพทย์ ของพยาบาลไว้ดีกว่า เงิน ดีกว่าสถาบัน ดีกว่าพวกรำบัตร พวกราย

ญาติผู้ป่วยเค้ามาถามแพทย์ ถามพยาบาล เรื่องนี้พวกรแพทย์ พวกรพยาบาลก็ต้องระวังตัว อย่าไปแสดงกิริยามารยาทดีมันไม่เรียบร้อย ต้องพูดดีทุกครั้ง กิริยามารยาทดีทุกครั้ง สมกับเราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เป็นผู้ประเสริฐ ให้มันเป็นภาพที่ทุกคนมองแล้วมีความสุขใจ สบายใจ พระพุทธเจ้าท่านต้องการให้เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลอย่างนี้ อย่าได้พากันเป็นยักษ์ เป็นมาร มันไม่ใช่แพทย์ ไม่ใช่พยาบาล

ความดี ความถูกต้องนั่น ทุกท่านทุกคนต้องตั้งไว้ในใจของเรา ต้องสามารถไว้ในใจของเรา ให้พากันสามารถความดี ความถูกต้อง มอบกายถวายชีวิตต่อพระพุทธเจ้า ต่อพระธรรม ต่อพระอริยสัมมา ต่อพ่อแม่ ต่อบรรพบุรุษ ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ต่อพ่อค้า ประชาชน ว่าเราจะเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล อย่างแท้จริง โดยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดกาล

การบรรยายธรรมคำสั่งสอนแห่งองค์สมเด็จ -
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และอวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้
กำลังใจแก่แพทย์ พยาบาล ที่ได้มารับรู้ กิจกรรมแก่เวลา

ด้วยอานุภาพแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยอานุภาพ
แห่งคุณธรรม แห่งคุณพระอิริยสิริ และอานุภาพที่แพทย์ ที่พยาบาล
ตั้งใจจะเป็นแพทย์ที่ดี เป็นพยาบาลที่ดี สิ่งใด ๆ ทั้งหลายทั้งปวง จงอำนวย
อวยชัยให้แพทย์พยาบาลทุกคนจะพากันบรรลุถึงพระนิพพาน ด้วยกัน
ทุกท่านทุกคนเทอญ...

อวาทของหลวงพ่อภัณฑ์ สุขกาม
เมตตาให้ไว้แก่บัณฑิตแพทย์ใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๕๘
โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา
เข้าวันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ท่านให้พากันเข้าใจ

ใจของเรางจะได้สงบ

เศรษฐกิจของเราถึงจะพอเพียง

เราไม่ต้องไปคิดมัน

ใครจะรวยลื้นฟื้น

ก็ช่างหัวขาด

เวลาเค้าตายแล้ว

ก็ไม่ได้อาเจียนอาสาทางคู่ไปหรอง

บุญคือความดี

บุญคือความดี ถ้าเราเป็นคนดี เขาเรียกว่าเป็นคนมีบุญ “คนดี คิดดี พูดดี ทำดี เป็นบุญ”

กุศล คือความฉลาด เป็นผู้เจริญความฉลาด เจริญปัญญา คนเป็นคนเหมือนกัน ราตุ ๔ ดินน้ำลมไฟเหมือนกัน ผู้ที่ฉลาดย่อมมีศักยภาพมากกว่า บางคนเงินเดือนหนึ่งหมื่น หลายหมื่น เป็นแสน บางคนเป็นล้าน หลายล้าน เพราะว่าเขาเป็นคนทั้งดีทั้งคนฉลาด ศักยภาพมีมาก

การเจริญปัญญาจึงเป็นบารมี ผู้ที่เจริญปัญญาต้องฝึกเป็นคนที่เสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละ ปัญญาเราจะไม่เกิด บุญกุศลของเราจะไม่เกิด

คนเราส่วนใหญ่ที่มองดูทุกทิศทาง คนที่ไม่รู้จักเสียสละ ปัญญาไม่ค่อยจะเกิด สัมปชัญญะก็ไม่ค่อยมี มีร่างกายก็ยีดมั่นถือมั่นในร่างกาย มีลูกหลานก็ยีดมั่นในลูกหลาน มีทรัพย์สมบัติ ลาภยศสรรเสริญก็ยีดมั่นถือมั่น ธรรมะของเราเลยไม่เกิด

ชีวิตของผู้ไม่เสียสละจึงเต็มไปด้วยความเครียด ทำอะไรห่วงผลประโยชน์แบบแฝง เรียนหนังสือ ทำงาน เกี่ยวข้องกับคนอื่นๆ กองอย่างมีแต่ทำไปเพื่อความโลภ ความยึดมั่นถือมั่น ชีวิตของเราเลยไม่เกิดสติ ไม่เกิดปัญญา

คนเรานี้ไม่เสียสละอยู่ด้วยกันสองคนก็ต้องมีปัญหา อญ่าห์ลายคนก็ยังมีปัญหา แม้แต่อยู่กับบ้านใกล้เรือนเคียงก็มีปัญหา

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ธรรมเหล่าใดเป็นไปเพื่อสั่งสมกองกி�เลส ธรรมเหล่านั้นไม่ใช่ธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

คนที่ไม่เสียสละคือคนที่มีโภกส่วนตัว คนที่มีโภกส่วนตัวมีแนวโน้มเป็นโรคประสาท โรคจิต ประการแรก ให้ทานเพื่อเสียสละ เมื่อเสียสละเรางึงจะรักษาศีลได้

รามองดูนั่น ครอบครัว ๆ หนึ่ง มีความทุกข์กันทั้งบ้าน ทั้งครอบครัว เพราะเราไม่มีปัญญา เราไม่ได้เสียสละ เราจึงได้พากันทำบป ทำกรรมเห็นแก่ปากแก่ห้อง เห็นแก่ความสุขสนุกสนาน ชีวิตจึงเต็มไปด้วยความเมื่ดความบอด

เราจะเอาความสุขจากการรับประทาน กับการพักผ่อนนี้คืออาการไม่ได้เสียสละ คนเราต้องมีการพัฒนา เจริญปัญญา ถ้าเราทำตามใจตามอารมณ์ ปัญหาจะเกิดขึ้นกับเรามากมาย

ความไม่ดีในจิตใจของเราทุกคน มันหวง มันยึดมั่นถือมั่น ไม่ยอมทิ้งใจหนึ่งก็อยากไปพะนิพพาน อิกใจหนึ่งมันยังอยากรักด้อยากถือเหมือนผู้ที่ถือศีล ๔ ใจก็อยากไปพะนิพพาน แต่ใจหนึ่งก็อยากรတ่งผมแต่่งหน้า อยากมีร่างกายที่สวยสดงดงาม เพราะใจยังยึดมั่นถือมั่นในอัตตาตัวตน เพราะกำลังปัญญาของเรามีเพ้อ มันยังยินดีในความหลง อญ่ามาก มีดมัว ไม่สร่าง ความส่ายความงามของเราคือมีศีล

รับผิดชอบ จิตใจหนักแน่น เสียสละ เราจะไปประนีพพานเมื่อเราไม่ทิ้ง
ไม่ละ มันจะเป็นไปได้อย่างไร เท็นธรรม รู้ธรรม เพราะใจของเรามีปัญญา
มั่นคง มั่นคงในศีล ในข้อวัตรปฏิบัติ ในคุณงามความดี

เราเกิดมานานไม่ได้เสียสละยังชี้อ่วนทรีบารมีไม่แก่กล้า
บวชนาเข้าวัดนานเป็นคนไม่เสียสละ คือพวกที่กรรมเรวไล่ตามหัน
เดียววันนี้ขึ้นสวรรค์ อีกวันลงนรก เพราะโลกธรรมไม่เที่ยงแท้แน่นอน

ถ้าเราไม่เสียสละ เราถือศีลไม่ได้ ทำข้อวัตรไม่ได้ พระเนรบากท่าน
บางองค์เก่ง ก็เก่งทางโลก แต่ไม่ฉลาดทางธรรม ทำวัตรตื้นมาไม่ได้
เพราะไม่เสียสละ

คนที่จะเข้าถึงคุณธรรมได้ มีบุญได้ ต้องเป็นคนเสียสละ สมมติว่า
คนหลายล้านคน ถ้าเราไม่เสียสละมันจะหายไปฯ เพราะว่าเป็น
คนย่อหย่อน อ่อนแอก เอากาวยึดมั่นถือมั่น ของตนเองเป็นหลัก
ไม่เอาระตันตรัยเป็นที่ตั้ง สามารถไม่ได้ ตั้งมั่นไม่ได้ ได้ก็ได้มีนาน
เพราะไม่ได้เสียสละแท้จริง

การเสียสละจึงเป็นธรรมะที่ยิ่งใหญ่ ความอาลัยอาวรณ์ มันทำให้
ปัญญาเราเกิดไม่ได้ ทำให้เราละตัวละตนไม่ได้ ชีวิตของเรามันเลยคิด
เรื่องดี ๆ คิดไม่ออก เพราะคนเราจะละกิเลสได้แต่ละครั้งแต่ละตอน
มันเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ของทุกท่านทุกคน พระพุทธเจ้าให้เราเข้าใจอย่างนี้
ไม่ใช่ของง่ายนะ...

โอวาทของหลวงพ่อ กัณหา สุขกาม ให้ไว
ณ ค่ำวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สิ่งที่ดีที่สุดในโลก

การเสียสละจึงเป็นธรรมะที่ยิ่งใหญ่
ความอลาຍอวารณ์ มันทำให้ปัญญาเราเกิดไม่ได้
ทำให้เราละตัวละตนไม่ได้
ชีวิตของเรามันเลยคิดเรื่องดี ๆ ไม่ออก
เพราะคนเราจะละกิเลสได้แต่ละครั้งแต่ละตอน
มันเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ของทุกท่านทุกคน

การเสียสละเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลก การรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน
มีความสุขที่สุดในโลก การเป็นผู้ที่มีใจหนักแน่นในความดีในหน้าที่การทำงาน
นั้นมีความสุขที่สุดในโลก

คนเรานะพระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราตามใจ
ตามสิ่งแวดล้อม ให้ตามธรรม
ตามอารมณ์

ชีวิตของเราก็คือการก้าวไปด้วยความดี ก้าวไปด้วยความเสียสละ
ค่าของเราที่เกิดเป็นมนุษย์นี้อยู่ที่ผลของการได้ทำความดี

อย่างประเทศไทยของเราอย่างนี้ เราของหามองดูว่าใครเป็นคนดี
ใครเป็นคนที่เสียสละ ใครเป็นผู้ที่รับผิดชอบ ใครเป็นผู้ที่มีความหนักแน่น
อย่างวัดเราก็เหมือนกัน ครูบาอาจารย์ท่านก็มองว่าอยู่ในวัดนี้แหละ ใครเป็น
คนที่เสียสละ ใครเป็นคนที่รับผิดชอบ เป็นคนที่หนักแน่น มีคุณธรรม
ไม่เห็นแก่ตัว

พระพุทธเจ้าถึงให้เราเป็นคนที่อย่าได้ตามใจตัวเอง ตามอารมณ์
ตัวเอง ให้เป็นผู้ที่เสียสละ ศีลนี้คือกำจัดสิ่งที่มันหยาบ ๆ ออกจาก
กาย วาจาใจของเรา

พระพุทธเจ้าไม่ให้เราคิดว่าศีลก็ดี ระเบียบก็ดี วินัยก็ดี ข้อวัตร
ปฏิบัติก็ดีมันเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก จุกจิก

ศีลนี้คือกฎของธรรมะของธรรมชาติที่จะให้เราเข้าถึงความสุข ความดับทุกข์

ถ้าใจของเราตั้งอยู่ในความดีอยู่ในศีลนั่น สามารถไม่อยากมีมันก็มี เพราะสามารถเป็นฐานที่มาจากการศีล

ทุกท่านทุกคนนั้นนี่พระพุทธเจ้าท่านให้เราสร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม ต้องเดินตามรอยของพระพุทธเจ้าให้ได้ ต้องเดินตามรอยของพระอรหันต์ให้ได้ เพราะชีวิตนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก เราจะปล่อยกาลเวลาให้ล่วงเลยไปโดยไม่ได้ เดินตามรอยของพระพุทธเจ้าไม่ได้ เป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งที่เสียหาย

ถ้าเราอยากรู้ เรายังต้องการแล้วเราไม่ได้ประพฤติปฏิบัติ ไม่ได้เสียสละ รับผิดชอบ ไม่ได้มีจิตใจตั้งมั่นนั้น มันเป็นไปไม่ได้ที่จะได้

ปีเก่าได้ผ่านไปปีใหม่ได้เข้ามาถึง ญาติโยมก็หยุดการทำงานแล้ว จะได้กลับไปทำการทำงาน เพราะการทำงานเป็นสิ่งที่จำเป็นของเราทุก ๆ คนที่มีลมหายใจจะต้องทำงาน เพราะอดีตที่ผ่านมานั้นพระเจ้าพระสงฆ์ ก็อาศัยบารมีของพระพุทธเจ้าที่โยมเค้าใส่บาตรทำบุญถวายปัจจัยสี่ อำนวยความสะดวก ให้ความสะดวกสบาย เราทุกคนก็อาศัยบารมีของคุณพ่อคุณแม่ ให้อาหาร ให้ที่อยู่อาศัยให้เรียนเรศึกษา มันเป็นบารมีของคุณพ่อคุณแม่ เราพากันมาสร้างบารมีของเราด้วยการเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นผู้ที่รับผิดชอบนั่น คนที่เสียสละคนที่รับผิดชอบจิตใจหนักแน่นตั้งมั่นนี้

เป็นคนที่โลกนี้ต้องการ บุคคลคนนี้เดินไปที่ไหนที่นั่นก็เป็นมงคล ตามหลักแล้วเขาถือว่าสุคโต อยู่ก็ดีไปก็ดีหมด ยกตัวอย่างอย่างพระพุทธเจ้า่นะ แม้เสต์จะดับขันรบรินพานไปแล้ว ๒๕๕๗ ปี เราก็ควรกราบไหว้ อย่างไม่รู้จักอื่มไม่รู้จักพอ

ทุกท่านทุกคนน่าจะต้องทำงานให้มีความสุข เสียสละในการทำงาน ทุกอย่างน่าจะต้องสร้างความดีสร้างบารมีควบคู่กับชีวิตประจำวันของเรา

เรารู้ย่าไปคิดเอาตั้งแต่ทางวัตถุอย่างเดียวเราต้องเอาใจ เอาคุณธรรมไปด้วย

อยู่ในโลกนี้มันมีสิ่งที่ทำให้เราคิดไปในทางบ้าปyeอะ พูดไปในทางบ้าปyeอะ ทำไปในทางบ้าปyeอะ อย่างมุขต่าง ๆ นั้นมันก็มีมาก

ทุกท่านทุกคนต้องเอาตัวรอดให้ดี อย่าไปหลงในสิ่งต่าง ๆ ที่มันมาผัสสะทางหู จมูก ลิ้นทางกายใจ ตั้งใจเข้มแข็ง เข้มแข็งจริง ๆ หนักแน่น จริง ๆ ต้องอดต้องทนถึงหัวใจสั่นระรัวก็ต้องอดทน ถ้าไม่อดไม่ทนนั่น มันข้ามวัฏภพสารไม่ได้

เห็นอยู่ก็ช่างมัน ชีวิตนี้ถือว่าเกิดมาเพื่อสร้างความดีสร้างบารมี ไม่ใช่เกิดมาเพื่อเห็นแก่ปากแก่ห้อง เห็นแก่การกินการเล่น เห็นแก่สุข เวทนาทั้ง หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ อย่างนี้ไม่ได้

สิ่งต่าง ๆ ให้มันกระทบ ให้มันผสสะแล้วเกิดศีลสมาริปัญญาอย่าได้ผิดศีลทางใจ ผิดศีลทางวารา ผิดศีลทางกายนะ เพราะเรื่องความคิดนี้สำคัญ เราต้องพัฒนาใจของเรา เพราะใจของเรานั้นมันสั่งให้เราทำสั่งให้เราพูด สั่งให้เราเดินไปเดินมา สั่งให้เราทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะอวิชชา เพราะความหลงของเราที่เราไม่ได้หนักแน่นไม่เข้มแข็ง

ชีวิตของเรานี้พระพุทธเจ้าตรัสว่าอย่าให้มันขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ต้องให้มันเป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมมันกดดัน ผิดร้อน สั่นสะเทือน อย่างนี้ต้องหยุดตัวเองให้ได้ เบรกตัวเองให้ได้ อย่าไปคิดว่าซ่างหัวมัน อย่างนี้แหละ อย่างนี้ไม่ได้ สติสัมปชัญญะต้องรวดเร็ว ว่องไว

พระพุทธเจ้าไม่ให้เราเพลินไปกับสิ่งแวดล้อม เพราะความเพลิน ความสุขสนุกสนาน มันทำให้เราเสียเวลา เพราะทุกวันนี้เราบริโภครูป บริโภคเลียง บริโภคกลิ่น บริโภครส เรียกว่าตกอยู่ในอำนาจของความ เพลิน เป็นบุคคลที่รับจ้างมาเกิด ไม่ได้เกิดมาเพื่อสร้างbamวี

ต้องอดมาก ๆ ทนมาก ๆ มันอยากคิดก็ไม่ต้องคิด มันอยากพูด ก็ไม่ต้องพูด มันอยากทำก็ไม่ต้องทำ ถ้าเราปฏิบัติตามพระพุทธเจ้านี้ มันมีแต่ดีมีแต่เจริญ ถ้าเราเชื่อสิ่งแวดล้อม ที่ทำให้มันตกต่ำนั้นมันก็ทำให้เราตกต่ำไปเรื่อย ผู้ที่จะกลับไปทำงานที่บ้านที่ทำงานที่ไหนก็ต้องเอา ธรรมะไปประพฤติปฏิบัตินะ เพราะจะเป็นความเจริญเป็นมงคลแก่เรา

ให้พระสวามน์นั้นสามารถทุกวันนั่น เพื่อให้จิตใจของเรามัน อุยในหลักอุยในศีลในธรรม มันขี้เกียจเท่าไหร่มันก็ต้องหายใจ มันขี้เกียจ

เท่าไหร่ก็ต้องทานอาหาร มันขี้เกียจเท่าไหร่มันก็ต้องนอน มันขี้เกียจ เท่าไหร่มันก็ต้องนั่งสมาธิ ทำวัตรสวัสดิ์ เพื่อฝึกรับผิดชอบ เพื่อเสียสละ ความขี้เกียจขึ้กร้านอกไป เพื่อตั้งมั่นในธรรม

พระพุทธเจ้าท่านให้เราประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ อย่าไปเบื่อหน่าย ในความเพียร อย่าไปเบื่อหน่ายในการประพฤติปฏิบัตินะ เพราะชีวิตจิตใจ ของเรานั้นไม่ใช่พระพุทธเจ้า ไม่ใช่ชีวิตจิตใจของพระอรหันต์ มันชอบคิด แต่ในสิ่งที่ไม่ดี ชอบพูดแต่ในสิ่งที่ไม่ดี ชอบทำแต่ในสิ่งที่ไม่ดี

ต้องทวนกระแส วางแผนการใช้จ่ายให้รอบคอบ เราถึงจะไม่มีหนี้ มีสิน คนเราจะอย่าไปคิดว่าเกิดมาก็ไม่ได้อาเจนมา ตายไปก็ไม่ได้อาเจนไป มีเงินแล้วก็บริโภคความสุขสะดวกสบาย อย่างนี้เราจะจะลำบากเป็นหนี้ เป็นสิน ถ้าไม่รู้จักวางแผนในการใช้เงินมันก็เผาผลลัพธ์ทรัพยากรของโลก ของชาติ เพราะความสุขที่เรามีชีวิตอยู่ทรัพยากรต่าง ๆ มันก็มาจากการ เบียดเบี้ยนทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าอากาศ ดิน น้ำ ลม ไฟมันก็มาจากการ ธรรมชาติทั้งนั้น เราต้องคิดดี ๆ ให้เราใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น

การประพฤติปฏิบัติของเราให้สมกับเราเกิดมาเป็นมนุษย์ สมกับเป็น คุณพ่อคุณแม่ ลูกหลานมันไม่ควร เพราะมันไม่สมควรที่จะเคารพ ไม่ตั้งมั่น ไม่มีหลัก ไม่มีเกณฑ์ อย่างเราตัวน้อย ๆ ต่อไปก็ต้องเป็นคุณพ่อ คุณแม่ต้องฝึกไว้ ถ้าเป็นคุณพ่อคุณแม่อยู่แล้วอันนั้นไม่ดี ไม่คิด ไม่พูด ไม่ทำ มันจะได้กราบไหว้ตัวเองได้อย่างสุขใจสบายนะ

คนเราถ้ารับผิดชอบ เสียสละ หนักแน่น ปัญญา มันถึงจะเกิดนั่งถ้าอย่างนั้นปัญญามันเกิดไม่ได้ เพราะนิวรณ์คือความชี้เกียจชี้คร้านความเห็นแก่ตัวมั่นมากว่า มันฟุ่มซ่านรำคาญ ง่วงเหงาหวานอนสนั่นหัวนี้ให้

มันต้องปฏิบัติตัวเอง เพราะธรรมะนี้ไม่ได้มีใครแต่งตั้งให้เราเป็นพระโสดาบัน สกิทาคามี อนาคตคามี พระอรหันต์ได้ ตำแหน่งนี้เราต้องประพฤติปฏิบัติเอง ตำแหน่งที่โภนหัวทั่มผ้าเหลือง ใส่ชุดผ้าขาว มันเป็นตำแหน่งแต่งตั้ง มันไม่ใช่ตำแหน่งที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของเราวง เราต้องคิดอย่างนี้แหละ

อย่างเราเป็นพ่อเป็นแม่ตำแหน่งเราต้องเสียสละหนักแน่น วางแผนครอบครัว ไม่ทะเลากัน มีความเมตตาสงสารกัน และก็มีอุเบกษา วางแผน เบรกตัวเองได้

ถ้าคนไหนเบรกตัวเองไม่อยู่อย่างนี้เรียกว่าเป็นคนโกระ娑านะ พูดแล้วพูดอึกฉายหนังมวนเก่าอยู่อย่างนั้นแหละ อย่างนั้นมันไม่ดี

ทำไมมันถึงเป็นอย่างนั้น..? เพราะเราไม่ได้ฝึกใจให้สงบ ไม่ได้ฝึกใจให้มันหยุด เป็นคนปากติดระเบิดนั่น อย่างนี้ไม่เอา มันทำให้ตัวเอง มีความทุกข์ ทำให้คนอื่นมีความทุกข์ครอบครัวเราไม่อบอุ่น ในครอบครัว เราแทนที่พ่อแม่พี่น้องสองสามารถกันอบอุ่นกัน เป็นพ่อเป็นแม่หรือเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ถืออภิสิทธิ์ว่าเป็นพ่อเป็นแม่หรือถือว่าเป็นคนรวย เราไปถืออภิสิทธิ์แบบนั้นไม่ได้ มันเป็นการถือยศ ถือศักดินา

พระพุทธเจ้าให้ถือเป็นผู้ใจดีใจสบายน ใจเสียสละ ใจหนักแน่นในศีล ในธรรม เพราะว่าความดีเท่านั้นที่จะนำเราไปสู่ความสุขความดับทุกข์ได้ เราจะไปถือ ถือเท่าไหร่มันก็ไม่ได้หรอก มันเหนื่อยมันหนัก มันมีด เมื่อมองกับผู้นั้นมันเข้าตาอย่างนี้แหละ มันมีด อัตตาตัวตนมันทำให้เรา มีดนั่น เมื่อเรามันมีดมันก็ฟادงานฟادงานทำให้ครอบครัวนี้ระสำราษัยครอบครัวไม่อบอุ่น

การขับรถ ขับยานพาหนะ ก็ต้องระวัง ให้มีสติ ให้มีความสุข คนเราจะสมมติว่าเรานับสตางค์ใบละพัน ๆ อย่างนี้ เรายังต้องมีสติ ถ้ามันลงมันก็หายไปเป็นพัน เราขับรถก็เหมือนกันถ้าใจเราลอย เราทำตามสัญชาตญาณเขาก็มาชนกันเรา มันออกเล่นซ้ายเล่นขวา

คนเรามันต้องร้อยเบอร์เซ็นต์ ไม่วงเหงาหวานอน ถึงเวลาอน ก็ต้องบังคับตัวเองนอน ถึงเวลาทำอะไรก็ต้องบังคับตัวเองนั่น เพราะธรรมะ คือธรรมะนั่น เราต้องปรับใจเข้าหา เราอย่าไปต่ออ้อต่อกลอนนะ เสียเวลา..!

ให้เดินไปเรื่อยเหมือนระบบหายใจนั่น ถ้าหายใจหายใจ เร็ว มันมีปัญหา ถ้านาพิกาเดินเข้าเดินเร็wmันก็มีปัญหา การปฏิบัติธรรม มันต้องเดินไปเรื่อย ๆ ยิ่งปฏิบัติมันยิ่งมีความสุข มีความร่มเย็น มันจะรู้เลยว่าอันนี้ผิดอันนี้ถูก คนเราถ้ารายใจไม่สงบมันก็เป็นทุกข์ ถ้าใจไม่สงบมันก็เป็นทุกข์ ถ้าใจไม่สงบมันก็เป็นทุกข์ ทั้งนั้น ความสงบนี้ถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

เราต้องเอาความสุขความสงบจากการที่เราเสียสละหนักแน่น
ปัญญาของเรามันถึงจะเกิด พระพุทธเจ้าท่านเมตตาสอนอย่างนี้ หวังว่า
ท่านหั้งหลายทั้งพระ ทั้งญาติโยมจะได้อาพรธรรมคำสั่งสอนอันประเสริฐ
ของพระพุทธเจ้า ที่องค์พ่อแม่ครูอาจารย์ท่านเมตตาให้โอวาทมาเพื่อ
พัฒนาภัยว่าจากใจของเรา ให้เข้าถึงพระนิพพานด้วยกันทุกท่านทุกคน
ณ โอกาสนี้เท่านั้น...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ที่หลวงพ่อภันฑ สุกานาม เมตตาให้นำมาบรรยาย
ค่าวันเสาร์ที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรพยทวีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเยี่ยว จ.นครราชสีมา

เพราะทุกคนนเรบrixไกรบ

บริโภคเดยং บริโภคগৰ্জন บริโภคল

เรยกว่าตกลอยในอำนาจของความเพลิน

เป็นบุคคลที่รับจ้างมาเกิด

ไม่ได้เกิดมาเพื่อสร้างบารมี

งานนิสส์ของการสร้างอาคาร โรงพยาบาล

ณ โอกาสต่อไป ก่อนที่จะถวายปัจจัยสร้างโรงพยาบาล อาคารเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี ณ โรงพยาบาลราชนครราษฎร์

การสร้างโรงพยาบาลเป็นบุญใหญ่ เป็นมหาทาน เป็นมหาชน ยิ่งกว่าถวายทานอย่างอื่น

การสร้างโบสถ์ สร้างศาลา สร้างวัดถุอื่น ๆ ก็ยังไม่ยิ่งเท่ากับ สร้างโรงพยาบาล

อย่างเราสร้างโบสถ์หลังหนึ่งในวัดแห่งหนึ่งนั่น ปีหนึ่งถึงจะมีผู้เข้าบรรพชาอุปสมบทไม่กี่รูป แต่สร้างโรงพยาบาลมีประชาชนเข้าปีหนึ่ง นับได้ปีละหลายแสนคน ผู้ที่เข้าไปใช้บริการทุกชั้นวรรณะ ทั้งพระ ทั้งโภม ประชาชนมาจากทิศทั้ง ๔ ทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ ถึงเป็นความจำเป็นต่อบุคคลที่ได้เกิดมาภายใต้โลกใบนี้

งานนิสส์ของการสร้างอาคารโรงพยาบาลก็มีมาก เช่น เกิดมาทุกภาพ ทุกชาตินั่น คนผู้นั้นก็จะมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ไข้ อายุยืน มีฐานะร่ำรวย ไม่มีคำว่ายากจน สุดท้ายผู้ที่สร้างโรงพยาบาล ย่อมได้ถึง มนตรคพลนิพพานทุก ๆ คนอย่างแน่นอน

วิธีถวายให้ทุกท่านทุกคนตั้งใจ ตั้งใจถวาย น้อมເອົາຄຸນພ່ອຄຸນແມ່ ບຸປ່າຕາຍາຍ ສາມීກຣຍາ ລູກ ๆ ທລານ ພ ນ້ອມຄວາຍ ນ້ອມໃຫ້ເຂາໄດ້ມີ ສ່ວນຄວາຍດ້ວຍ งานนิสส์จะถึงเขาทุก ๆ คน

การถวายที่มันเป็นส่วนรวม ประโยชน์ส่วนรวม มันมีบุญใหญ่ ມีงานนิสส์ใหญ่

ยกตัวอย่างสมเด็จพระโคตรมี พระนنانงแม่นมขององค์สมเด็จ- พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีความเคารพนับถือ เลื่อมใสในองค์สมเด็จ- พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทอดฝ่ายแล้วก็ทำเป็นผ้าไตรจีวรเพื่อถวาย แด่พระพุทธเจ้าจนเสร็จ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ น้อมไปถวายพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านไม่ทรงรับ ท่านก็ซื้อไปหา sangha ปูอื่น จนไปถึงรูปสุดท้าย รูปสุดท้ายนั้นก็ได้พระศรีอริยเมตไตร ที่จะมาตรสรุปเป็นพระพุทธเจ้า ในโอกาสข้างหน้าที่จะถึงนี้

ทำไมพระพุทธเจ้าท่านไม่ทรงรับ..? เพราะท่านต้องการให้ สมเด็จพระนنانงประชาบดีโคตรมี ได้บุญใหญ่ ได้อานิสส์ใหญ่ เพื่อถวาย ผ้าไตรจีวรเป็นมหาสังฆทาน ไม่ใช่เฉพาะส่วนบุคคล แม้แต่การถวายให้ พระพุทธเจ้าก็ยังได้บุญไม่เท่ากับถวายเป็นสังฆทาน การสร้างโรงพยาบาล นี้ถึงเป็นมหาสังฆทาน จึงถือว่าเป็นบุญใหญ่ เป็นงานนิสส์ใหญ่

ด้วยเหตุ ด้วยปัจจัยนี้ เราจะได้พร้อมเตรียมกันถวายเป็นผ้าป่า เพื่อน้อมปัจจัยสร้างโรงพยาบาล เป็นอาคารของสมเด็จพระเทพฯ

การถวายปัจจัยคงจะไม่มีครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย คงจะมีอีกหลายครั้ง
 เพราะต้องใช้บประมาณอีกหลายร้อยล้านงานนี้เป็นงานบริสุทธิ์ ถือว่าเป็น
 งานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
 สยามบรมราชกุมารี

พ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านรับรองว่าจะไม่มีการโกรกการกิน การคอร์ปชั่น
 อย่างเด็ดขาดนะ เพราะเงินนี้เป็นเงินบุญ เงินกุศล เป็นเงินของมหาชน
 ผู้ใจบุญทั้งหลาย ทั้งภายในประเทศต่างประเทศ

พระพุทธเจ้าท่านอนุโมทนา กับเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 อนุโมทนา กับเรา สมเด็จพระเทพฯ อนุโมทนา กับเรา พ่อแม่ครูบาอาจารย์
 พร้อมทั้งเทวโลก มนุษย์โลก สามadenโลก ราศุนี ทุกท่านอนุโมทนา
 กับเรามดนั่น ขอให้ทุกท่านทุกคนมีความสุข มีความปลื้มใจที่เราทุกคน
 ได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดในโลก

ณ โอกาสนี้ แล้วให้ทุกท่านทุกคนกล่าวสาสุการพร้อมกัน ๓ ครั้ง
 เสียงดัง ๆ

อนุโมทนา ก ท องค ป แม่ครู อาจารย “หลวงพ่อ กัณหา สุขกาม”
 เมตตามอบให้เนื่องในโอกาสการถวายผ้าป่าการกุศล ร่วมสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี
 ศูนย์อุบติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
 วันเสาร์ที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
 ณ วัดป่าทรพย์วีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ให้โอวาทพนักงานจากศาลยุติธรรม...

พระพุทธเจ้าท่านสอนพวกราให้เป็นผู้ที่เสียสละ ให้เป็นผู้ที่
ล่ความเห็นแก่ตัว มีความสุขกับการเสียสละ มีความสุขในการทำงาน

วันหนึ่งคืนหนึ่งนั้นมี ๒๔ ชั่วโมง เวลาอนของราชริ่ง ๆ นั้น
ไม่เกิน ๘ ชั่วโมง นอกจากนั้นเป็นเวลาที่เราทุกคนต้องเสียสละ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้พวกราทุก ๆ คนนั่งเอาความสุขใน
การทำงานอาหาร ในการพักผ่อน ในการเล่นการเที่ยว

ให้ทุกคนนั้นเป็นผู้ที่รับผิดชอบ... คนที่เสียสละ คนที่รับผิดชอบ
พระพุทธเจ้าตรัสว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้ที่มีศีล “ศีลคือความรับผิดชอบ...”

ถ้าทุกคนเป็นผู้ที่เสียสละเป็นผู้ที่รับผิดชอบนั้น ผลที่รับนั้นก็คือ
ความสุข ความดับทุกข์ทั้งกายและใจ

เราทุกคนนั่ง ต้องมีความเพียร ต้องขยัน ต้องรับผิดชอบ เพราะ
ตัวเราเองนั้น ความเห็นแก่ตัวนั้นมันทำให้เรานั้นตั้งอยู่ในความประมาท
เป็นคนเขี้ยงใจคร้าน ไม่ต้องการทำงาน ไม่เสียสละ แต่ก็อย่างร้าวยากรวย
อย่างเจริญ มันเป็นไปไม่ได้ ชีวิตของเราเลย ตกนรกทั้งเป็น ยังไม่ตาย
มันก็เป็นประตแล้ว ไม่อยากทำก็อยากได้

การถวายที่มันเป็นส่วนรวม
ประโยชน์ส่วนรวม
มันมีบุญใหญ่ มีอานิสงส์ใหญ่

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราไปสูบกับใคร
พัฒนาตัวเอง เอาชนะใจตัวเอง ต้องเป็นคนขยัน ต้องเป็นคนเสียสละ
เป็นคนรับผิดชอบ “ธรรมย่อmorรักษาผู้ปฏิบัติธรรมไม่ให้ตกไปในที่ต่ำ”

ความดีนั้นพระพุทธเจ้าให้พวกราทำทุก ๆ วัน สมำเสນอติดต่อกัน
การปลูกต้นไม้มันเป็นของง่าย แต่การดูแลรักษาต้นไม้ ให้เจริญ
เติบโตนั้นเป็นของยาก

ปฏิปทานั้นคือความประพฤติของเรานั้น ต้องมีสมาธิที่แข็งแรง
แข็งแรงมาก แข็งแรงที่ไม่โยกคลอน

ในชีวิตของเราทุกคนนั้นมีสมาธิไม่แข็งแรง โยกคลอนไปตามธาตุ
ตามขันธ์ไปตามสิ่งแวดล้อม ถูกโลกรุณกดดัน บังคับ สมาธิของคนเลย
ไม่แข็งแรง

ทุก ๆ ท่านทุกคนต้องเป็นตัวของตัวเอง เปรียบเสมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง
อยู่กลางแจ้ง เจอหั้นน้ำ เจอหั้นลม เจอหั้นฝน เจอหั้นแดด กระทบใน
สิ่งต่าง ๆ ต้นไม้นั้นก็ต้องอยู่ได้ไม่หวั่นไหว ชีวิตของเราทุก ๆ คนก็ย่อมเป็น
เช่นนั้น เป็นตัวของตัวเอง ไม่ถูกราตรถูกขันธ์ถูกสิ่งแวดล้อม ถูกประเพณี
วัฒนธรรมต่าง ๆ ถูกที่เขามโนมติว่าให้เราเป็นผู้ชายว่าให้เป็นผู้หญิง
เป็นคนหนุ่มคนแก่นั่นมาครอบจักร裘เป็นไปตามสภาพแวดล้อม

ทุกอย่างนั้นก็คือใจ ใจของเราทุกคนนั้นไม่ได้เป็นผู้หญิง ไม่ได้เป็น
ผู้ชาย ไม่ได้เป็นคนหนุ่มคนแก่ ไม่ได้เป็นอะไร ถ้าทุกคนมีสติสัมปชัญญา
แล้ว มันจะไม่มีอะไร

ทุกคนต้องก้าวไปด้วยความดี เอาความดีเป็นที่ตั้ง เพราะคนเรา
ออกจากการดีแล้วนั้นไม่ได้ คนเราต้องทำความดีจนหมดหมายใจ
เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีการพักยก ไม่มีการพักผ่อน
พระความดีทำไปแล้วยิ่งดี ยิ่งสบายน ยิ่งมีความสุข ยิ่งดับทุกข์ เพราะ
ความดีนั้นนั่นคือสุดยอดกว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวง

ทุก ๆ ท่านทุกคนต้องบังคับตัวเอง ต้องคงโตรลตัวเอง ขับเคลื่อน
ตัวเองให้มีอนบุรุษผู้หนึ่งที่กำลังเดินทางไกลเพื่อเข้าถึงพระนิพพาน

เราต้องอาศัยการเสียสละ อาศัยการรับผิดชอบ อาศัยความตั้งมั่น
อาศัยสติ อาศัยปัญญาไปเรื่อย ๆ

เราปฏิบัติทุกวันนั่น พัฒนาตัวเองทุกวันนั้น มั่นยิ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ยิ่งเป็นผู้ฉลาด

คุณเราถ้าย่อหย่อนอ่อนแหนน์เปรียบเสมือนคนมีตาหนึ่ง ถูกผู้มั่น
เข้าตาหนึ่มนกมองไม่ชัด ต้องเข้มแข็ง ต้องตั้งมั่น

ทุกคนนั้นอยากรเป็นข้าราชการ
ห่มนิ่มหลายหมื่นนะ เวลาทำงานจริง ๆ แล้วก็ไม่ค่อยมีใครเสียสละ
ไม่ค่อยมีใครตั้งใจทำงาน เพราะจุดมุ่งหมายของเราทุกคนนั้นจะมุ่งสิ่ง
ที่แอบแฝงคือเงิน คือสถาบัน คือทรัพย์สมบัติ เราไม่ใช่เป็นผู้ที่เสียสละ
อย่างแท้จริง ประเทศไทยเราถึงเป็นประเทศที่ยังไม่ค่อยได้พัฒนาตาม
หลักของศาสนา ทุกศาสนา ไม่ได้พัฒนาตัวเองเข้าถึงความสุขความดับ
ทุกข์ที่แท้จริง

นักการเมืองทั้งหลายนั้นมีค่าอยู่จะมี นักกินเมือง ข้าราชการนั้นก็ไม่ค่าอยู่จะมี มีแต่ข้าราชการ กิน อย่างนี้เรา
ทุกคนก็รู้ ทุกอย่างไม่ควรเอาตัวอย่าง เราเกิดมา เรามาสร้างบารมี เรามา
สร้างความดี เรามาสร้างคุณธรรม มา มีสติ มีสัมปชัญญะ มาเดินตาม
พระพุทธเจ้า พระอรหันต์

พระพุทธเจ้าตรัสว่า เพาะสิ่งนี้มีสิ่งนั้นก็ถึงมีอย่างนี้
ตัวเราเองต้องช่วยเหลือตัวเองด้วยลำแข็ง ด้วยสติปัญญา ด้วยการ
เสียสละของเรารอง เราจะได้ช่วยตัวเองได้ ช่วยเหลือตัวเองได้
แล้วจะได้ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือประเทศชาติ โดยที่ตั้งอยู่ในการเสียสละ
รับผิดชอบ ไม่ทำบาปทั้งปวง แห่งความสุขความดับทุกข์ให้ทุกคน
ทั้งในประเทศต่างประเทศนั่น ทุกคนที่เกิดมาทั้งสัตว์ทั้งมนุษย์นี้ล้วน
เป็นญาติพี่น้อง เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้นนั่น

เราทุกคนนั่นมีโลกส่วนตัว มันมีอัตตาตัวตน มันใจแคบ
มันแบ่งพระเครื่องพาก เอาดีใส่ตัวເວาชั่วให้คนอื่น คนฉลาดก็ເອາເປີຍບ
คนที่คิดได้น้อย การศึกษามันถึงทำให้โลกนี้เดือดร้อน พินาศ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้พวกเรางานหลงความสุขนั่น เพราะสุขกับ
ทุกข์มันก็คือของอย่างเดียวกันนั่น คือความยึดมั่นถือมั่น ถ้าคนเราไปติด
ในสุขแล้วมันก็ต้องเจอกับทุกข์แน่

พระพุทธเจ้าสอนเราให้ไปทางสายกลาง มีสติ สัมปชัญญะ
สายกลางคือความเสียสละ คือความตั้งมั่นในความดี มีความมั่นคง
ก้าวไปด้วยความสุขความดับทุกข์ในชีวิตประจำวัน อย่าไปมองไกล
ถ้ามองไกลแล้วมันมองไม่เห็น อย่าไปมองข้างหลัง มองข้างหลังเค้า
เรียกว่าบากกรรม ทั้งกายวาจาใจมันจะมาทันเรา มองข้างหน้ามันก็ไม่ไป
ตามเราคิดนั่น เรายังนาอยู่กับปัจจุบันให้มันดี เพราะเดียวันก็คือ
ปัจจุบันนั่น อิกหlaysinahiiที่ผ่านไปก็คือติดนั่น เพราะคนเรามันต้อง^{ก้าว}
ก้าวไปด้วยการเสียสละ ก้าวไปด้วยความรับผิดชอบ มีความตั้งมั่นอย่างนี้
ใจของเรา ก็จะเข้าถึงความดับทุกข์อยู่ตลอดกาลตลอดไป

พระพุทธเจ้าท่านถึงตรัสว่า ชีวิตของพระอริยเจ้านั่นเป็นชีวิตที่มี
สติ มีสัมปชัญญะ เป็นชีวิตที่เข้าถึงความสุขความดับทุกข์ตั้งแต่ยังไม่ตาย
ถ้าตายมันรอไกลเกินเสียเวลา

ถ้าทุกท่านทุกคนนั่งเข้าใจอย่างนี้
พระพุทธเจ้าให้เราพากัน
ประพฤติปฏิบัติ “ปฏิบัติทุกวัน ๆ นั่มันต้องดี...”

คนเราทำความดีนั่มันเป็น
เบื้องหนึ่งเราทานอาหารอร่อย ๆ
ที่สุดในโลก เราทานทุกวันมันก็เป็น

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราสนใจในเรื่องเบื้องหนือไม่เป็น
ท่านให้สนใจในเรื่องว่าเราต้องหายใจทุกวัน หายใจเข้าหายใจออกเราต้องหายใจ
ทุกวัน เราต้องทานอาหาร พักผ่อน ทำอย่างนี้ทุกวัน ให้สติให้สัมปชัญญะ
เรามบูรณ์ ความเบื้องหนือไม่เป็นนั้นเรารอย่ายาไปสน จะทำให้จิตใจของเรา
ไขว้เขว จะทำให้ชีวิตของเรา满สะดุด เดียวความประมาทผลัดพลั้งมัน
จะแทรกเข้ามา มันจะทำให้หัวใจของเราเมีบัดແຜลงนั่น เพราะว่าความ
รับผิดชอบของเราตกลไป เค้าเรียกว่าปฏิปทาตก ความประพฤติก
ตนนี้ก็หมายถึง ตกลจากที่สูงลงที่ต่ำ “ตกต่ำนั่น” มันจะดีหรือก้าวหน้า
มันต้องก้าวไปเรื่อย ไม่ใช่เราไปตกลงเหว ลงหลุม ลงบ่อ “ต้องอด
ต้องทนเพระชีวิตนี้ต้องทนกระแตดองทนลม” ทุกท่านทุกคน
พระพุทธเจ้าให้เราพากันเสียสละอย่างนี้

ใหม่ ๆ มันทำsmithไม่เป็นนั่น พระพุทธเจ้าก็สอนเราให้กายวิเวก
กายวิเวกนี้ก็หมายถึงเรามาเอาเรื่องของกาย มันอยากพูดเราก็ไม่พูด
ปากเรานี้ไม่ให้มันมีเสียงดัง มันอยากคิดเราก็ไม่คิดนั่น เราไม่ให้สมองเรา
มันทำงาน ให้มันพักผ่อน มันอยากไปรากไม้ไป เวลานั่งsmithอย่างนี้

เราไม่ต้องเอามันลงบนนั่น เรายากายของเราลงบนก่อน ให้ตัวตรง ๆ
ไม่โยกไปซ้ายหน้า ไม่โยกไปซ้ายหลัง ให้ตัวมั่นคง ให้ตัวมั่นนิ่ง อย่างนี้เค้า
เรียกว่าฝึกให้กายมั่นวิเวก เมื่อกายมั่นวิเวกกายมั่นลงแล้วใจมั่นค่อยลง
พระใจเรานั่นมันไม่มีตัวไม่มีตน ต้องอาศัยกายเป็นเครื่องฝึก
อาศัยกายเป็นที่เสียสละอย่างนี้นั่น ต้องฝึกกาย...

เรามาปฏิบัติธรรมนี้แหละเราพยายามทำกายของตัวเองให้มั่นเป็น
ผู้ที่สงบ เสื่อม ไม่จำเป็นไม่พูด ฝึกกายกันให้มาก ๆ ก่อน พระพุทธเจ้า
ท่านตรัสว่าคือสำรวม ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อย่างนี้ เพื่อจะหาวิธี
ให้ใจของเราดีนั่นมั่นลง

อย่างเราเดินไปอย่างนี้ก็ให้ใจของเราอยู่กับเดิน เรานั่งใจของเรา
ก้อยู่กับนั่ง เรานอนก้อยู่กับนอน คำว่าอยู่ก็หมายถึงว่าไม่ไปไหน อย่างนี้
ต้องฝึกให้มั่นอยู่ได้หลายวินาที มันจะได้หาที่พักผ่อนให้ใจนี้มีเครื่องอยู่

คนเราทุกคนนั่มีเครื่องอยู่... อย่างทุกคนอยู่กับการเรียนหนังสือ
อยู่กับการพูด ทานอาหาร อาบน้ำ โกรศพท์ เล่นอินเทอร์เน็ต เพชบุํ
คุยกับเพื่อนอะไroy่างนี้ อันนี้เป็นเครื่องอยู่ทางภายนอก แต่มันก็ไม่ยิ่ง
เท่ากับมาอยู่กับสติสัมปชัญญะที่ปราสาจากกิเลส ปราสาจากนิวรณ์

ทุกท่านทุกคนมาอยู่วัดมาปฏิบัติธรรม ทุกท่านทุกคนให้พากันตั้งใจ
ประพฤติปฏิบัติ ตั้งใจเอาเองทุก ๆ คนนั่น เรายู่กันเป็นกลุ่มเป็นก้อน
ก็ไม่ให้มีใครหายใจให้เรา ไม่มีใครทำความดีให้เรา ทุกคนต้องทำเอง...

ทุกท่านทุกคนเป็นกำลังใจให้ชั่งกันและกัน
อย่าไปชวนกันเล่น

เรานั้นนี่ยังไม่เคยประพฤติปฏิบัติธรรม เรายากให้มันเป็นเหมือน
พระพุทธเจ้า เมื่อพระอรหันต์นั้นคงเป็นไปไม่ได้ เพราะพุทธเจ้าบารมี
ท่านเต็มแล้ว พระอรหันต์นั้นบารมีท่านเต็มแล้ว แต่เรานั้นยังไม่มีบารมี
ที่ซึ่ว่าพระเจ้าพระสงฆ์นั้นก็ยังไม่มีบารมี บารมียังน้อย ที่มีภูวิหารนั้น
เป็นบารมีของพระพุทธเจ้า เป็นบารมีของพระอรหันต์ อย่างญาติโยมนั้น
ก็เหมือนกัน ที่เรามีบ้านมีรถนั้นเป็นบารมีของพ่อของแม่ เป็นบารมี
ของประเทศชาติที่มีทรัพยากร แต่บารมีของเรานั้นยังไม่ค่อยจะมี เราย่า
พากันอยากจะได้แต่บารมี แต่ไม่สร้างเหตุสร้างปัจจัยนั้น มันไม่ถูกต้อง
มันไม่ยุติธรรม

เราทุกท่านทุกคนน่าต้องพากันสร้างความดีสร้างบารมี
มากกว่า ความรู้ ความเข้าใจนั้นพากันมีมาก แต่การประพฤติปฏิบัติพากัน
มีน้อยหรือว่ายังไม่มี

ให้ทุกท่านทุกคนพากันตั้งอกตั้งใจ สามารถ ความดี
ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงใครจะมาเปลี่ยนแปลง
ให้ เรา มันคนเก่า ทำตามความเคยชินมันก็อย่างเก่านี้แหละ เพราะเรา
ทานข้าวไปทุกวัน มันจะหนุ่มขึ้นมันมีแต่แก่ลงอย่างนี้ เพราะความดีท่านนั้น
ที่จะก้าวไป ไม่มีใครมาแต่งตั้งให้เราเป็นคนดีได้นอกจากการประพฤติ
ปฏิบัติธรรมของเรา เพราะว่ามันเป็นอย่างนี้

อย่าไปชวนกันพุด

เรารอย่าพากันหลงแบบหลงฟอร์ม หลงสถานการณ์กัน เพราะแบบ
ฟอร์มต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าแบบฟอร์มของพระของข้าราชการ ของผู้พิพากษา
ก็เพื่อให้เราเป็นคนดีตามที่ตั้งเป้าตั้งหมายตั้งฟอร์มไว้

วันนี้ขอต้อนรับทุก ๆ ท่านเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ
เพื่อสามารถความดี ตามแนวทางขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ตามรอยบาทของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชน้ำด้วยกาล ณ บัดนี้

ด้วยอานุภาพแห่งคุณของพระพุทธเจ้า แห่งคุณของพระธรรม^๔
แห่งคุณของพระอิริยองค์ ขอให้ทุกท่านทุกคนจะได้บรรลุถึงธรรมอันเกurm
ตามรอยของพระพุทธเจ้าด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้นด้วยเทอญ...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์พ่อแม่ครูอาจารย์ “หลวงพ่อ กัณหา สุขกาม”
ที่เมตตามอบให้แก่คณะข้าราชการและเจ้าหน้าที่จะสำนักงานศาลยุติธรรม
กรุงเทพมหานคร
เข้าวันเสาร์ที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พระพุทธเจ้าสอน
เราให้ไปทางสายกลางมีสติสับปัชญะ
สายกลางคือความเสียสละ
คือความตั้งมั่นในความดี มีความมั่นคง
ก้าวไปด้วยความสุขความดับทุกข์ในชีวิตประจำวัน
อย่าไปมองไกล ถ้ามองไกลแล้วมันมองไม่เห็น
อย่าไปมองข้างหลัง มองข้างหลังค่าเรียกว่าบากกรรม
ก็ถ้ายาวาจาริมันจะมาทันเรา
มองข้างหน้ามันก็ไม่ไปตามเราคิดนะ
เราพัฒนาอยู่กับปัจจุบันให้มันดี
 เพราะเดียวันนี้ก็คือปัจจุบันนะ
 วึกหอยวนา ก็ผ่านไปก็คืออดีตนะ
 เพราะคนเรา มันต้องก้าวไปด้วยการเสียสละ
 ก้าวไปด้วยความรับผิดชอบ มีความตั้งมั่นอย่างนี้
 ใจของเราจะจะเข้าถึงความดับทุกข์อยู่ตลอดกาลตลอดไป

โรงเรียนไม่สะอาดอยู่ที่ ผอ. และคุณครู เด็กไม่มีระเบียบ ไม่มีวินัย
เด็กไม่ยั่น ไม่รับผิดชอบอยู่ที่คุณครู

การพัฒนาเด็ก ต้องพัฒนาที่ ผอ. และคุณครู... เมื่อมีลูก ๆ ทุกคน
ไม่ดี เราจะไปโทษเด็กนั้นไม่ได้ ต้องเน้นไปที่พ่อที่แม่ แล้วก็เน้นไปที่คุณครู

การพัฒนามนุษย์ต้องพัฒนาเรื่องระเบียบ เรื่องวินัย เรื่องกฎหมาย...
บังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามระเบียบ ตามกฎหมาย

ประเทศที่ด้อยการพัฒนา ประเทศนั้นจะไม่มีระเบียบ ไม่มีวินัย
ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ทุก ๆ คนต้องอยู่ในระเบียบ ในวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย
ไม่ว่าครอบครัวหรือโรงเรียน ต้องบังคับตนเองให้อยู่ในระเบียบ ในวินัย
เพราะทุก ๆ คนต้องบังคับตัวเองไม่ให้ออกนอกทาง จะได้ทำสิ่งที่ดี ๆ

ทุกวันนี้คนที่เป็นแม่พิมพ์ไม่ได้มาตรฐาน...

พวก ผอ. และคุณครูก็ยังไม่ได้มาตรฐาน ยังไม่เห็นคุณในการทำ
ความดี ไม่เห็นคุณในการที่มีระเบียบ มีวินัย มีคุณธรรม ไม่เห็นโทษในการ
ที่ไม่มีระเบียบ ไม่มีวินัย ไม่เห็นคุณในการเสียสละ ใน การรับผิดชอบ
ในการพัฒนาโรงเรียน หน่วยงานราชการต่าง ๆ ถึงมีความล้มเหลวตลอดมา

ประเทศไทยเป็นประเทศด้อยพัฒนาในการพัฒนาตนเอง ไม่เห็นคุณของเด็ก ๆ ที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาตนเอง

พอ. และคุณครูต้องเสียสละและรับผิดชอบให้มากกว่านี้...

เราจะไปตาม ผอ.รุ่นเก่า หรือคุณครูรุ่นเก่าที่ยังไม่ได้มาบรรฐานนั้นไม่ได้ เราต้องพากันพัฒนา พากันเสียสละ

ถ้าเราตาม ผอ.รุ่นเก่า หรือคุณครูรุ่นเก่า โรงเรียนเราจะไม่ได้พัฒนา

เราต้องพัฒนา ผอ.โรงเรียน และคุณครู

เราสอนนักเรียน ไม่ใช่เราสอนแต่หนังสืออย่างเดียว เราต้องสอนทักษิริยามารยาท สอนเรื่องดี เรื่องชั่ว เรื่องถูก เรื่องผิด เพื่อให้นักเรียนเราช่วยเหลือตัวเองได้ เมื่อโตขึ้นจะได้ช่วยเหลือพ่อแม่ และประเทศชาติ

ที่ผ่าน ๆ มาทุก ๆ คนเอาตัวไม่รอด มีหนี้สินมาก มีปัญหารอบครัวอย่างร้าว มีหนี้มีสิน ติดอย่างมุข ติดเหล้า ติดเบียร์ ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยพ่อแม่ อาศัยรัฐบาล “สาเหตุก็มาจากพ่อจากแม่ และคุณครูเป็นต้นเหตุ...”

เราจะไปโทษลูก โทษสังคมที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้...

พ่อแม่ต้องพัฒนาลูกหลานของเราเพื่อให้เข้าเป็นคนดี คนเก่ง คนฉลาด พัฒนาทั้งทางวัตถุ และพัฒนาเรื่องการเสียสละ รับผิดชอบ มีความสุขในการทำงาน

ปัญหาต่าง ๆ นั้นอยู่ทั้งที่ตัว ผอ. คุณครู หรือพ่อแม่ และตัวเด็กนักเรียนเอง เพราะไม่ได้ฝึกภาคปฏิบัติตั้งแต่วันน้อย ๆ ให้ตัวเองมีระเบียบ มีวินัย จากการฝึกทางกาย ทางกิริยามารยาทให้เรียบร้อย พุด เพราะไว้วางม

โรงเรียนเอกชนเค้าทำได้กว่า เค้าเก่งกว่าโรงเรียนรัฐบาล เพราะถ้าเค้าไม่เก่ง ไม่ฉลาดกว่า ทุกคนก็ไม่ไปเสียเงินให้เค้า ไม่ไปจ้างเค้า

พอ. และคุณครู จะเอาแต่สบาย ๆ แต่ตัวหล่อ ๆ สาย ๆ มั่นคงไม่ดีแน่ ให้เน้นหลักวิชาการ เน้นภาคปฏิบัติให้มาก

โรงเรียนเราต้องสะอาดกว่านี้ มีระเบียบ มีวินัยกว่านี้ ตั้งใจสอนทั้งหลักวิชาการ และภาคปฏิบัติ

ทุกคนอย่าไปคิดว่ามั่นเหนื่อย มั่นลำบาก คิดอย่างนั้นก็ไม่ถูกต้อง เราถ้าไม่ได้ทำความดี ไม่ได้เสียสละ

โรงเรียนเอกชนที่ดี กับโรงเรียนรัฐบาลนั้นต่างกันมาก

ผอ. และคุณครู อย่าไปโทษเด็กว่า เด็กสมัยนี้มั่นสอนยาก

ผอ. และคุณครูต้องมองดูตัวเอง... ที่เด็กนักเรียนมั่นดื้อ สอนยาก มั่นเกิดจาก ผอ. กับคุณครูเองที่พากันย่อหย่อนอ่อนแอก

เราจะไปสอนพ่อแม่เขาที่บ้านไม่ได้ เราก็สอนลูกเขา... เพราะเด็กนี้อีกไม่เกี่ยมันก็โต เป็นหนุ่มเป็นสาว เป็นผู้ใหญ่ เดียวเราก็เป็นพ่อเป็นแม่ เขายังได้พากันดำรงชีพที่ดีขึ้น ด้วยปฏิบัติ ด้วยความฉลาด ความเข้าใจ

ในการดำรงชีวิตที่ช่วยเหลือตัวเองได้
ไม่มีหนึ่สิน

เราเป็น ผอ. เป็นคุณครู มีโอกาสได้บำเพ็ญกุศลมาก สอนคนให้
เป็นคนดี เป็นคนรับผิดชอบ เป็นคนเสียสละ มีระเบียบวินัยทางความคิด
ทางคำพูด และการทำงาน

ทั้ง ผอ. ทั้งคุณครู มีความเคยชินมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว เห็นโรงเรียน
สกปรกถึงได้มองเห็นว่าเป็นเรื่องที่ธรรมชาติ

อย่างประเทศที่เค้าพัฒนา เค้ามาเห็นแล้วเคารับไม่ได้ ว่าทำไม่ ผอ.
และคุณครู ไม่จัดการให้ดี ๆ

ถ้าเราปล่อยไปอย่างนี้มันคงไม่ดี...

คนเรานี้ ถ้าตั้งแต่เด็ก ๆ ตั้งแต่อนุบาล เป็นคนมีระเบียบ มีวินัย
ฉลาด สุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน ขยันรับผิดชอบ เขาถึงมีนิสัย
ปลุกฝังไปโดยชาติธรรมชาติ

ประเทศเรา สังคมเรามันแย่ลง ตกต่ำ เพราะคุณพ่อคุณแม่
เป็นต้นเหตุ ผอ. และคุณครูก็เป็นต้นเหตุ

เรื่องใช้เงิน ใช้สตางค์ ทาง ผอ. และคุณครูต้องการวางแผนการ
ใช้เงิน ใช้สตางค์ของตัวเอง เราจะได้สอนนักเรียนได้ ให้บริการเงิน
รายรับ รายจ่าย อันไหนสมควรใช้ อันไหนไม่สมควรใช้ “ถ้าเราไม่ฝึกบริหาร
เงิน เรื่องรายรับ รายจ่าย ทุกคนต้องมีปัญหาเรื่องการเงินแน่นอน”

ถ้าเราฝึกเป็นคนมีระเบียบวินัย วางแผนในการใช้เงิน แก้ที่ตัวเรา
ก่อน ปัญหาเรื่องทุจริตจะได้หมดไป พากที่ติดสภาพเดสพติด ขายยาเสพติด
ก็จะได้หมดไป

ส่วนใหญ่คนที่ติดยาเสพติดนั้น มันมาจากผู้ที่ไม่ได้ฝึก ไม่ได้หัด
ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่เด็ก ๆ

ผู้ที่ขายก็ไม่ได้หัด ไม่ได้ปฏิบัติตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะเค้าไม่ได้ควบคุม
ตัวเองตั้งแต่ตัวน้อย ๆ

คนเราฝึกตนเอง ต้องฝึกตั้งแต่ตัวน้อย ๆ รอให้เป็นหนุ่มเป็นสาว
มันฝึกไม่ได้ มันเขี้ยวจี้คั้ร้าน

โอวาทของหลวงพ่อภัณฑ์ สุขกาม

เมตตาให้ไว ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

คุณครูและผู้อำนวยการที่แท้จริง

เราเป็น พอ. เป็นคุณครู
มีโอกาสได้บำเพ็ญกุศลมาก
สอนคนให้เป็นคนดี
เป็นคนรับผิดชอบ เป็นคนเสียสละ
มีระเบียบวินัยทางความคิด
ทางคำพูด และการทำงาน

วันนี้เป็นโอกาสอันพิเศษที่คุณผู้อำนวยการจากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๗ ได้พากันมาถือศีลประพฤติปฏิบัติธรรม สร้างความดี สร้างบารมี อบรมบ่มอินทรีย์

ดังนั้นท่านทั้งหลาย ถือว่าเป็นคนดี ที่ได้มีโอกาส sama พัฒนาจิตใจ มาเจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม มาเพิ่มความแข็งแกร่งทางจิตใจ เพราะเราโดยแล้ว เป็นผู้อำนวยการแล้ว ก็ไม่มีใครที่จะมาว่า มาสั่งสอนเรา

ท่านทั้งหลาย จึงถือว่าเป็นคนดี มาทดmass ละทิภูมิ มาปฏิบัติ ตามศีล ตามธรรม ตามวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า น้อมใจเข้าหาข้อวัตรปฏิบัติขององค์พ่อแม่ครูอาจารย์ ถือว่าท่านทั้งหลายเป็นคนดี เป็นผู้ประเสริฐ ถือว่าพวกเราได้เดินทางมาถูกแล้ว เดินทางตามอริยมรรค ซึ่งเป็นหนทางอันประเสริฐ

ตระกูลหนึ่งเจริญรุ่งได้ไม่เกิน ๓ ชั่วโมง เพราะว่าขาดผู้นำ ขาดการพัฒนาอย่างเนื่อง ผู้นำรุ่นใหม่ ๆ ลงไปตามเทคโนโลยี ตามวัตถุ ที่เจริญรวดเร็ว

คนเราเกิดมาถ้ามีคุณพ่อคุณแม่ที่ดีทุก ๆ อย่างมั่นคงดี ถ้าได้บรรยายได้สามีที่ดีทุกอย่างมั่นคงดี คนเราเกิดมาถ้าได้คุณครูที่ดีทุกอย่างมั่นคงดี

เราเป็นคุณพ่อคุณแม่เป็นคุณครู ถือว่าเป็นตัวอย่างเป็นแบบอย่างที่ดีกagyและใจ

ชีวิตของเรานี้เกิดมาถือว่าเป็นชีวิตที่ประเสริฐ ที่เกิดมาสร้างความดีสร้างบารมี สร้างคุณธรรม

พระพุทธเจ้าของเรานะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ท่านให้เราตั้งมั่นในธรรม อย่าได้อาตัวเองเป็นที่ตั้ง ให้อารมณ์เป็นที่ตั้งพยายามมีสติมีสัมปชัญญะ เป็นผู้ที่เสียสละ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราเห็นแก่ปาก แก่ห้อง เห็นแก่กิน แก่เที่ยวแก่เล่น ให้ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

คนเราจะเออตัวเองเป็นที่ตั้งมั่นก็ไม่ได้ จะเออคุณพ่อคุณแม่เป็นที่ตั้งทุกอย่างมั่นก็ไม่ได้ เพราะเราถือว่าเป็นคนหลง เป็นคนเห็นแก่ตัว พ่อแม่ของเราก็คล้าย ๆ กันนะ

พระพุทธเจ้าถึงให้เราเออธรรมเป็นที่ตั้ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านถึงให้เราเออธรรมเป็นที่ตั้ง ปรับตัวเองเข้าหาระเบียบ ハウนัย หาเวลา หาหน้าที่การงาน

ผู้อำนวยการทุก ๆ ท่านต้องเป็นผู้ที่เสียสละ เพราะความเสียสละนั้น จะทำให้เรามีความสุขเสียสละก็ยังไม่พอ ต้องรับผิดชอบ

คนเรามันต้องรับผิดชอบ การปลูกต้นไม้นี้เป็นของง่าย ปลูกแล้วก็แล้วไป ปลูกแล้วก็ทิ้งไป อย่างนี้เรียกว่าไม่รับผิดชอบ คนรับผิดชอบนั้นเรียกว่าเป็นผู้ที่มีศีล

การเสียสละนั้นชื่อว่า การที่ละสิ่งที่มันไม่ดีนั้นออกจากกาย วาจา ใจ ที่มันทำให้เราทั้งหลายนั้นตกต่ำ

พระพุทธเจ้าท่านให้เราภักพินิจพิจารณาตนเอง ว่าตัวเองนั้นเป็นคุณพ่อคุณแม่ เป็นคุณครู เป็นครูบาอาจารย์ที่แท้จริงแล้วหรือยัง..? ถ้ายังก็ต้องรีบแก้ไขโดยรีบด่วน ชีวิตของเรานี้เกิดมาเนี้ยจะได้มีประโยชน์แก่ตนเองและแก่หมู่มวลมนุษย์

พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่นั้นย่อมไม่มีความละเอียดในการดำเนินชีพ ดำเนินชีวิต เป็นผู้ที่ไม่มีระเบียบ เป็นผู้ที่ไม่มีวินัย ไม่มีธรรมาภิรัตน์

เราทุกคนถึงต้องอาศัยคุณครูที่เป็นผู้บอกผู้สอนในทางการเรียน การศึกษาและในทางประพฤติทางปฏิบัติ ชี้แนวทางที่สว่างให้แก่นักเรียน นักศึกษา ชี้ดี ชี้ชั่ว ชี้ผิด ชี้ถูก

อยู่ที่บ้าน อยู่ที่ครอบครัวทุก ๆ ครอบครัว ส่วนใหญ่ที่บ้านจะสกปรก ไม่สะอาด เพราะมาจากคุณพ่อคุณแม่ ปล่อยให้บ้านกรungรัง ปล่อยของ ระเกะระกะ เต็มไปด้วยฝุ่นและคราบสกปรก ห้องน้ำห้องสุขา ก็สกปรก จนเต็กที่เกิดมา มันติดนิสัยว่ามันเป็นเรื่องธรรมชาติ ที่บ้านสกปรกห้องน้ำห้องสุขา สกปรก สิ่งต่าง ๆ มันต้องระ舸ระกะ อย่างนี้แหลกคือบ้าน..!

คุณครูก็มาจากลูกหลานชาวบ้านนั่น นาอยู่โรงเรียน โรงเรียนนี้ สักปีก่อน ทั้งชั้นเรียน ห้องน้ำ ห้องสุขา สนามโรงเรียน นาน ๆ ที่ถึงพากัน ทำความสะอาดครั้งหนึ่ง

คุณครู ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ ประการแรกต้องให้โรงเรียน ของเราราบุคนนั้นสะอาด ฝึกให้เด็กทำความสะอาดโรงเรียน ห้องเรียน สนามโรงเรียน ห้องน้ำ ห้องสุขาต้องทำทุกวันนั่น เพื่อจะได้ฝึกคุณครูเอง เพื่อจะได้ฝึกนักเรียนนักศึกษา เพราะถ้าเราไปเน้นตั้งแต่เรียนหนังสือ อย่างเดียวมันไม่เพียงพอ เด็ก ๆ เค้าจะได้ติดนิสัยกลับไปบ้าน ไปทำบ้านเค้าสะอาด ห้องน้ำห้องสุขาสะอาด เวลาเค้าโตขึ้นเป็นพ่อคุณ แม่คุณ เค้าจะได้เป็นปูชนียบุคคล เป็นตัวอย่างทั้งประเทศชาติ บุคคล และสังคม

ฝึกสอนเด็กว่า ชีวิตของทุก ๆ คนเกิดมาจะต้องเสียสละ ต้องรับผิดชอบ จิตใจต้องหนักแน่น ตั้งมั่นในความดี ไม่ขึ้นอยู่กับโลกธรรม สิ่งแวดล้อม ต้องตั้งมั่นในศีลในธรรม

ฝึกทำจิตใจให้สงบ ต้องรู้วิธีทำให้สงบ

ผู้อำนวยการทุก ๆ ท่านทุกคนนั่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สอนให้เราทุกคนเป็นผู้มีเศรษฐกิจพอเพียง มีความสุขในการทำงาน มีความสุขในการเสียสละ อย่าเป็นคนขี้เกียจขี้คร้าน เล่นการพนัน ดื่มน้ำดองของเม้า เจ้าชู้ ทำให้ครอบครัวแตกแยก

สอนให้นักเรียนรู้ว่าเราอยู่ในครอบครัว ๆ หนึ่งนี้ เราใช้เงินเดือน หนึ่งเท่าไหร่ถึงจะพอดำรงชีวิต อยู่ได้โดยไม่เป็นหนี้เป็นสิน

วันหนึ่งต่อคนนั่น คุณพ่อวันละกี่บาท คุณแม่วันละกี่บาท ลูกเราคนละกี่บาทนั่น ค่าส่งบ้าน ค่าส่งรถ ค่าซ่อมเหลือสังคม วันหนึ่ง หมดวันละเท่าไหร่ถึงจะพออยู่ได้ เพื่อนักเรียนเค้าจะได้รู้จักวิธีคิด รู้จักวิธีวางแผนครอบครัว

ส่วนใหญ่นะประเทศไทยที่เจริญ เกิดมาก็เป็นหนี้เป็นสิน ประเทศไทยที่ยากจนเกิดมาก็เป็นหนี้เป็นสิน เพราะเป็นคนที่ไม่ว่างแผนครอบครัว เป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยเศรษฐกิจไม่เพียงพอในการใช้จ่าย

ในหลวงน่าท่านพูดบ่อย ๆ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แต่เราทำไม่ได้ พากันเอามาคิด ต่างคนก็ต่างเป็นหนี้เป็นสิน พากันเครียดทางครอบครัว วงศ์ตระกูล

เห็นซ้างมันขึ้นก้อนใหญ่ เราเป็นนกเป็นหนู เป็นสัตว์เล็ก ๆ แต่ก็ อยากขึ้นก้อนใหญ่เหมือนซ้าง อย่างนี้เค้าเรียกว่าเป็นคนไม่รู้จักพอ เศรษฐกิจ ไม่พอเพียง ชีวิตของเรามันถึงเป็นหนี้เป็นสิน เมื่อพ่อแม่ปฏิบัติตัวเองไม่ได้มันก็ไปสอนลูกไม่ได้ คุณครูปฏิบัติตัวเองไม่ได้ มันก็ไปสอนนักเรียนไม่ได้

มันต้องเริ่มที่พ่อ ก่อที่แม่ แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คุณครู พระการพัฒนานั้นต้องพัฒนาในความเข้าใจ เรื่องการทำงานในการ ดำรงชีพ

คนเราจะแข็งแรง จะอ่อนแอด้วยความสุข ความดับทุกข้อยุ่งยากของชีวิต พอเพียง อุ่นใจของเรางบ เรายังรู้จักคิดให้เป็นนะ รู้จักทำใจให้สงบอย่างให้ใจของเราฟุ้งไปเรื่อย เห็นรถคันสวย ๆ แล้วใจฟุ้ง เห็นบ้านหลังโต ๆ แล้วใจฟุ้ง เห็นสิ่งต่าง ๆ ก็ฟุ้งไปหมด กระจุยกระจาด ไม่ได้มีความสุขอยู่กับการทำงาน กับการเสียสละ การรับผิดชอบ

รู้จักทำใจให้สงบให้หนักแน่น

ผู้อำนวยการมาเข้าค่ายปฏิบัติธรรม พยายามฝึกตัวเองให้มีสติสัมปชัญญะ ให้มีจิตใจที่อยู่กับเนื้อกับตัวทุก ๆ อิริยาบถ เมื่อเราทำงาน ก็ฝึกใจของเราอยู่กับการทำงาน เมื่อเราเดินเร้นนั่งก็ให้ใจของเราอยู่กับสิ่งเหล่านั้น เพื่อใจของเราจะได้สงบ

เราปล่อยใจของเราฟุ้งไปตามอารมณ์ ตามสิ่งแวดล้อมโดยไม่รู้จักวิธีทำใจให้สงบ เราจะปล่อยไปอย่างนั้น โดยไม่ได้ปฏิบัตินั้นไม่ได้

เราอ่านหนังสืออย่างนี้แหละเวลาอ่านนั่งอ่านมันก็ดีกว่าเดินอ่าน เรายังอ่านมันก็ดีกว่าวิ่งอ่าน ถ้าใจของเรา มันก็คิดอะไรออกคิดอะไรได้ดี ๆ

ทุกท่านทุกคนนั้นมีแพลงไห้ใจที่มันได้ผิดพลาด ที่มันได้ปล่อยชีวิตให้ผ่านไปโดยไม่ได้ปฏิบัติธรรมะ

สิงที่ผ่านไปแล้วก็แล้วไป
ให้ทุกท่านทุกคนมาตั้งตัวใหม่ มาตั้งใจใหม่
มาอธิฐานจิตใจ อธิษฐานชีวิต
เราจะมาตัดกรรม คือมาตัดสิงที่ไม่ดีออกไป
เอาสิงดี ๆ ออกมากใช้ ออกมากทดแทน
สิงที่สำคัญที่สุดก็คือเดียนี้ ปัจจุบันนี้แหล
แล้วทุกอย่างมันก็จะค่อย ๆ ดีขึ้น พัฒนาขึ้น
ให้เราเข้าใจอย่างนี้แหละ

พระพุทธเจ้าของเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ท่านก็ให้เรากลับไปปฏิบัติตัวเองที่บ้านที่ทำงานนั่น “สิ่งที่ล้ำากที่สุด ก็คือการแก้ไขตัวเองนี้แหละ...”

ถึงจะล้ำากเท่าไหร่ทุกท่านทุกคนต้องแก้ไขตัวเอง “ เพราะคนดี ต้องแก้ไข คนมีความเจริญก็ต้องพัฒนา ” ไม่อย่างนั้นชีวิตของเราระ ไม่ดีเลย ไม่ประเสริฐเลย ไม่ได้สร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม เราจะไปได้แต่ซื่อความเป็นมนุษย์นั่น แต่จิตใจของเรานั้นตกต่ำ จิตใจของเรามาได้เป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์แต่เพียงมนุษย์แต่งตั้ง ไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริง

มนุษย์ต้องเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นผู้ที่รับผิดชอบ เป็นผู้ที่หนักแน่น เป็นผู้ที่ทำแต่ความดี ไม่ทำบาปทั้งปวง ศัพท์ที่นี้ถึงควรใช้กับคำว่า “ การเป็นมนุษย์... ”

สิ่งที่ไม่ดีเราไม่คิด ไม่พูด ไม่กระทำ เพราะทุกอย่างมันเป็นกรรม เป็นเงาตามตัว “ ทำดีได้ ทำชั่วได้ชั่ว ” ถ้าเราไม่ฝืน ไม่อด ไม่ทน ไม่ตั้งมั่น นั้นมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งที่น่าเกลียด ความรู้ทั่วมหัศก์เอตัวไม่รอด เรียนปริญญาโท ตรี เอก ก็ใช้งานใช้ประโยชน์ไม่ได้ เพราะชีวิตของเรา ร่างกายเป็นมนุษย์ แต่จิตใจเป็นเปรต เป็นอสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน สัตว์นรก

มนุษย์ต้องเสียสละ รับผิดชอบ ตั้งมั่นในธรรม ต้องอาชันะใจตัวเอง รู้จักทำใจให้สงบ พัฒนาใจตัวเองให้สงบ ให้เศรษฐกิจพอเพียงจะได้เข้าถึง ความสุขความดับทุกข์ที่แท้จริง

การศึกษาของการพัฒนาโรงเรียนเรา หมู่บ้านเรา ประเทศเราถึง เป็นไปด้วยดี ไม่ได้ปล่อยไปตามกรรม ตามเวร ไม่ได้พัฒนาเลย

จึงขออนุโมทนา กับผู้อำนวยการทุกท่านที่เข้ามาปฏิบัติธรรม เข้ามาอบรมบ่มอินทรีย์ทั้งภาคบริยัติและภาคปฏิบัติ เพราะเราจะไปโถง เด็กไทยคนอื่นไม่ได้ เพราะทุกอย่างมันอยู่ที่พ่อที่แม่ที่คุณครู การทำมา หากินถึงจะเห็นห่างจากการทำงานทั้งปวง ประเทศชาติเราจะได้ร่มเย็นขึ้น การโถงกิน การครอร์รัปชัน อาชญากรรม ขายยาเมี้ยยาอีกจะได้ลดลง เพราะเราเข้าใจ นักเรียนนักศึกษาเราเข้าใจ จะได้อ้าไปประพฤติปฏิบัติ ถูกต้อง เป็นตัวรับตำราในการเรียนการปฏิบัติ

ผู้อำนวยการทุก ๆ ท่านให้ดีที่สุด ก็ต้องสามารถคุณความดีไว้ ให้คุ้งกับลมหายใจ ถ้าเราถืออยู่เข้าใจอยู่นี้แหละ ถ้าไม่ตั้งใจ “ บารมี ๑๐ ทศ ” ทานบารมี ศีลบารมี แนวขั้มบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี สัจจบารมี ขันติบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี อุเบกขบารมี บารมีทั้งหลายนี้ มันจะเกิดขึ้นไม่ได้

การสร้างบารมีตั้งต้องใจ เพราะถือว่าเป็นงานหลักในชีวิตของเรา เราจะปลูกบ้านสร้างตึก เราเก็บต้องตอกเสาเข็มให้ญี่ เสาเข็มถี่ ตอกให้ลึก ที่สุดถึงจะรองรับแผ่นดินไหว แผ่นหrust ป้องกันการโค่นล้มได้ เราทุกคน ต้องสามารถ ต้องตั้งใจ ชาตินี้เราจะเอาจริง ปฏิบัติจริง

คำสماทานความดี ของคุณครูและผู้อำนวยการที่แท้จริง

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอสماทานความดี ต่อพระพุทธเจ้า ต่อพระธรรม ต่อพระอริยสงฆ์ และให้สักจะอธิษฐาน ต่อองค์พ่อแม่ครูบาอาจารย์ ว่าข้าพเจ้าทั้งหลาย... จะตั้งมั่นในความดี เอกาความดีเป็นที่ตั้ง เอกาความดี เป็นข้อวัตรปฏิบัติ จะมีความสุขกับการเสียสละ มีความสุขกับการ รับผิดชอบ จะมีความตั้งมั่นอย่างแน่วแน่ จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนัน ไม่เดิมนาัดองของเม่า ไม่เจ้าชู้ จะวางแผนในการจับจ่ายใช้สอย จะไม่โง่ ไม่กิน ไม่คอรัปชั่น จะตั้งอยู่ในศีลทั้ง ๕ ข้อ จะไม่ทะเละวิวาทกับเพื่อนฝูง ไม่ทะเละกับลูกน้องพ้องบริวาร และไม่ทะเละกับภรรยาสามี จะพยายาม ให้วัพระสวัมณ์ทุกวัน จะตั้งอกตั้งใจสอนหนังสือจะเป็นคุณครูที่ดี จะเป็นผู้อำนวยการที่ดี เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนทั้งความรู้และการ กระทำ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ด้วยอานุภาพแห่งคุณของพระพุทธเจ้า ด้วยอานุภาพแห่งคุณของ พระธรรม ด้วยอานุภาพแห่งคุณของพระอริยสงฆ์ ด้วยบารมีของพระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สิ่งที่ดี ๆ ในโลกนี้ จงอำนวยอยพรให้ข้าพเจ้า ทั้งหลาย เข้าถึงความสุข เข้าถึงความดีบุกุร्च ทั้งกายและจิตใจ ตลอดจน ญาติพี่น้องวงศ์ตระกูล ลูกน้องพ้องบริวาร ผู้บริหารและเจ้านาย จงได้รับ ความสุขความสบายน จากการกระทำของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยเทオญ

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่องค์หลวงพ่อ กัณหา สุขกาม

เมตตามอบให้กับคนผู้อำนวยการที่มาเข้าร่วมโครงการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
เขต ๗ ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ฝึกสอนเด็กว่า...

ชีวิตของทุก ๆ คน

เกิดมาจะต้องเลี้ยงลูก

ต้องรับผิดชอบ

จิตใจต้องหนักแน่น

ตั้งมั่นในความดี

ไม่เข็นอยุ่กับโลกธรรม

สิ่งแวดล้อม

ต้องตั้งมั่นในศีลในธรรม

